

SOLARIS

REVISTA LICEULUI TEORETIC „TRAIAN” BUCUREȘTI

ANUL I, NR. 1, 2025 - 2026

TRAIAN, BUCUREȘTI

Colectiv de redacție:

Lavinia Maria Cobzaru, clasa a IX-a F

Ilinca Iordan Jugrin, clasa a IX-a G

Natalia Erika Mihai, clasa a IX-a G

Maria Crețu Petre, clasa a IX-a F

Raisa Anastasia Marciu, clasa a IX-a F

Iulia Valentina Găgean, clasa a IX-a B

Petre David, clasa a XII-a C

Robertino Penciu, Director LTT

Magdalena Stan, Director Adj. LTT

**Anamaria-Alexandra Mucenicu, bibliotecară LTT -
tehnoredactare**

Ioana Sandu - coordonator revistă

Adresa redacției:

Luigi Galvani 20, București, sector 2,

email sandu_ioana72@yahoo.com

telefon 0748292349

SOLARIS (ONLINE)

ISSN 3120 – 1091 ISSN-L 3120 – 1091

Copertă:

Lucrare realizată cu ajutorul Inteligenței Artificiale

SUMAR

I. Proiecte și perspective

Pagina 1

Vizita profesorilor din Spania, invitați în cadrul proiectului Erasmus+ de Vlad Opriș, clasa a X-a G, prof. coord. Annemarie Ioja

II. Competiție și autodepășire

Pagina 3

Despre escaladă de Cristian Ene, clasa a IX-a G, prof. coord. Ioana Sandu

Pagina 4

Performanța la Traian de Vlad Ion, clasa a XI-a H, prof.coord. Alice Codreanu

Pagina 6

#NOISUNTEMTRAIAN de David Tudose și Nicholas Calotă, clasa a X-a H, prof. coord. Mihai Mareș

Pagina 8

O zi de neuitat la Chișinău de Ciprian Ivanov, clasa a IX-a G, prof. coord. Ioana Sandu

III. Atelierul de artă

Pagina 9

Atelierul de creație din cadrul Liceului Teoretic „Traian” de Clara Maria Rezkallah, clasa a XII-a G, prof. coord. Irina Paloșan

Pagina 10

Mănăstirea Putna, Ierusalimul neamului românesc de Ștefania-Iulia Pană, clasa a XI-a G, prof. coord. Irina Paloșan

Pagina 12

Expoziția Kodak de Alexia Chiriță și Alexia Ignat, clasa a IX-a G, prof. coord. Irina Paloșan

Pagina 13

Despre performanța în artă, prof. coord. Irina Paloșan

Pagina 15

Architecture: more than buildings, a way of thinking de Ana Maria Nicolae, clasa a X-a E

IV. Premianți la talent

Pagina 16

Balanță de David Alex, clasa a XII-a F
Clockwork de David Alex, clasa a XII-a F

Pagina 17

Silogismul unicității de Ștefi Dobre, clasa a X-a E, prof. coord. Ilona Pîrcălabu
Jocul vieții de Ștefi Dobre, clasa a X-a E, prof. coord. Ilona Pîrcălabu

Pagina 18

Ceața de Ilinca Jordan Jugrin, clasa a IX-a G, prof. coord. Ioana Sandu

V. Valori și atitudini

Pagina 20

Prietenie fără granițe de Beatrice Hărăbor, clasa a IX-a G, prof. Ioana Sandu
Prietenia fără granițe de Miruna Mircea, clasa a IX-a F, prof. Ioana Sandu

Pagina 21

Cultul creștin după Evanghelia de Ruben Țene, clasa a IX-a G

Pagina 22

Sărbătoarea creștină a Sfântului Nicolae de Anne Marie Petrache, clasa a IX-a G, prof. coord. Mariana Cristea

SOLARIS (ONLINE)

ISSN 3120 – 1091 ISSN-L 3120 – 1091

SUMAR

VI. România frumoasă

Pagina 23

1 decembrie - Ziua Națională a României: tradiții, obiceiuri și semnificații. O zi a unității, a istoriei și a identității naționale

de Micaela Dumitrăchescu, clasa a IX-a G

Pagina 26

La mulți ani, România! de Andrei Manea, clasa a XI-a F

VII. Eminescu și posteritatea

Pagina 27

Celebrating Mihai Eminescu and Romanian culture de Bianca Cioboată și Maria Andrei, clasa a XII-a C, prof. coord. Adriana Cipcă

Pagina 28

Talk slowly - traducere în lb. engleză a poeziei „Vorbește-ncet” de Mihai Eminescu de Horia Paraschiv, clasa a IX-a B, prof. coord. Florina Chirvasiu

Pagina 29

If branches - traducere în lb. engleză a poeziei „Și dacă” de Mihai Eminescu de Raisa Marciu, clasa a IX-a F, prof. coord. Ovidiu Solonar

VIII. Maratonul tradițiilor

Pagina 30

Folclorul - puntea care unește popoarele de Amalia Ioana Șofelea, clasa a IX-a F, prof. coord. Ioana Sandu

Pagina 32

Târgul cadourilor de Crăciun - locul unde ideile prind viață și magia devine realitate de Andra Maria Constantin, clasa a X-a G, prof. coord. Robert Rădulescu

Pagina 33

Laponia - acolo unde poveștile prind viață de Beatrice Hărăbor, clasa a IX-a G, prof. coord. Ioana Sandu

IX. Orizont și plurilingvism

Pagina 35

A memorable visit de Cezar Florea, clasa a XII-a F, prof. coord. Florina Chirvasiu

Pagina 36

The fire within: a journey of resilience and passion de Niculaie Alice Elena, clasa a XII-a F, prof. Florina Chirvasiu

X. Biblioteca din Traian

Pagina 39

Despre clubul de lectură LTT' (coord. Anamaria Mucenicu), interviu realizat de Lavinia Cobzaru, clasa a IX-a F, prof. coord. Ioana Sandu

Pagina 42

Clubul de limba japoneză al Liceului Teoretic „Traian” de Anamaria Mucenicu, bibliotecar

Pagina 43

Iarmarocul dovcicilor la „Traian” de Anamaria Mucenicu, bibliotecar

SOLARIS (ONLINE)

ISSN 3120 – 1091 ISSN-L 3120 – 1091

SUMAR

XI. Bullying și camuflare

Pagina 44

Discriminarea de Beatrice Hărăbor, clasa a IX-a G, prof. Ioana Sandu

Pagina 45

„Ești frumoasă!” de Ana Popescu, clasa a IX-a F, prof. Ioana Sandu

Pagina 46

Integrarea de Tudor Grozavu, clasa a IX-a F, prof. Ioana Sandu

XII. Timp liber

Pagina 47

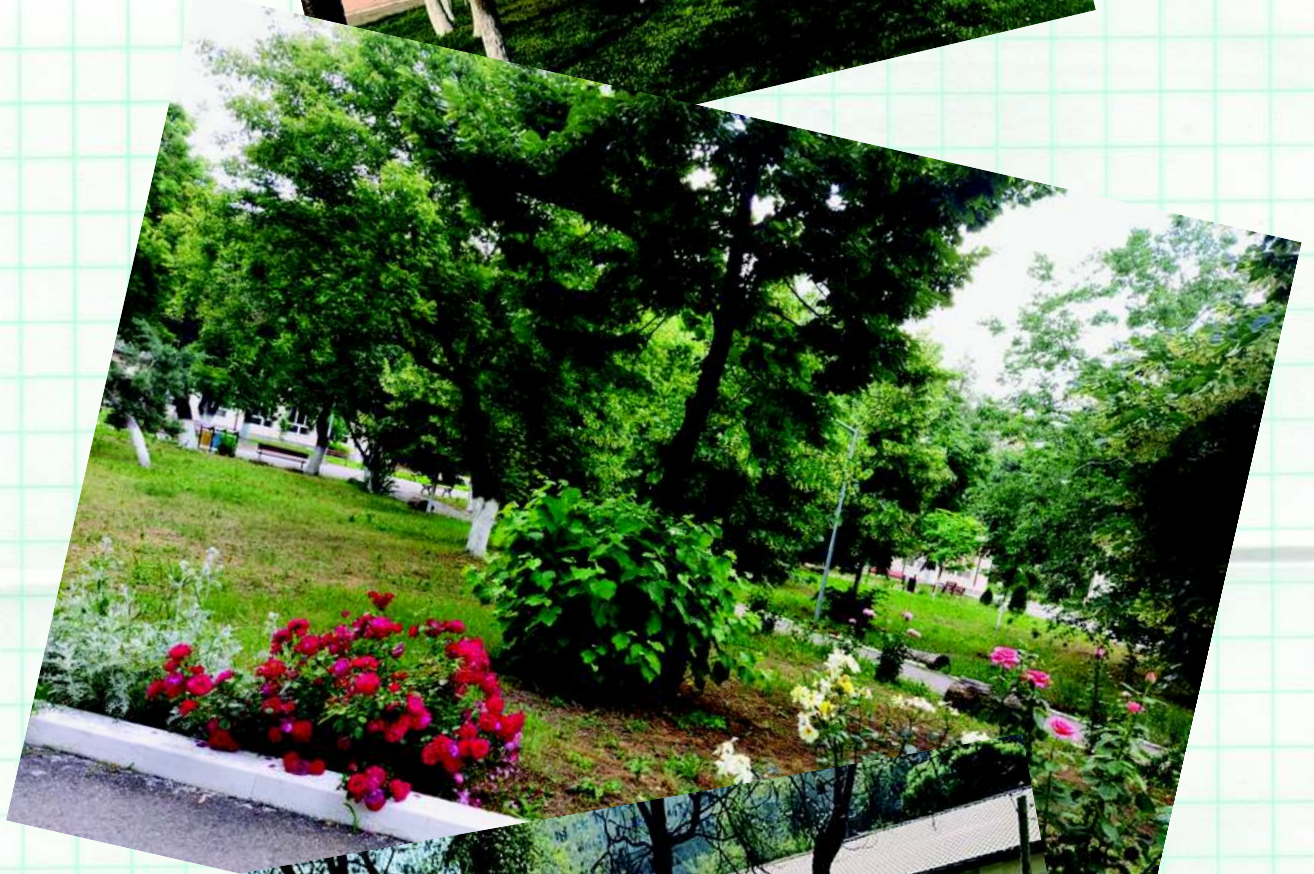
Karting gateway to motorsports excellence de Samuel Kara, clasa a XII-a F, prof. Florina Chirvasiu

Pagina 49

Pasiunea sau o călătorie spre sine de Andra Maria Constantin, clasa a X-a G, prof. Annemarie Iojă

Pagina 50

Târgul de Crăciun de la Craiova de Alessia Toma, clasa a IX-a F, prof. Sandu Ioana

VIZITA PROFESORILOR DIN SPANIA, INVITAȚI ÎN CADRUL PROIECTULUI ERASMUS+

de Vlad Oprea, clasa a X-a G
Prof. coord. Annemarie Iojă

Săptămâna 24–28 noiembrie 2025 a fost una cu adevărat specială pentru mine și colegii mei de la Liceul Teoretic „Traian”. Am avut ocazia să participăm la activitățile organizate în cadrul proiectului Erasmus+, alături de doi profesori din Sevilla, Spania, de la liceul IES Alguadaira. Pentru mine, ca elev în clasa a X-a G, a fost o experiență diferită de tot ce am experimentat până atunci, care m-a ajutat să văd școala dintr-o altă perspectivă, inedită. Faptul că aveam invitați străini la ore ne-a făcut pe toți mai atenți și mai entuziasmați, știind că vom învăța ceva nou.

Încă de la începutul săptămânii, am luat parte la o prezentare comparativă între sistemele de învățământ din România și Spania. Mi s-a părut interesant să aflu că și elevii spanioli se confruntă cu provocări asemănătoare cu ale noastre, dar și că profesorii lor folosesc metode moderne și interactive de predare. Programul zilnic a fost cel normal, însă la orele de chimie, matematică, geografie, TIC și limba engleză, atmosfera a fost diferită datorită participării invitaților din Spania. Lecțiile au fost interactive, iar profesorii au încercat metode noi de predare și evaluare, lucru care ne-a făcut să ne implicăm mai mult și să ne exprimăm opiniile fără teamă.

Unul dintre momentele mele preferate a fost activitatea practică din SMARTLAB. Acolo, profesorii din Spania au fost interesați de proiectele la care lucrăm și ne-au încurajat să fim creativi și inspirați. Am mers apoi la bibliotecă și la cercul de arte, unde am creat lucrări împreună și am vorbit despre pasiunile noastre. M-am simțit mândru să prezint proiectele eTwinning ale școlii și să discutăm despre cât de importantă este digitalizarea în educație. Discuțiile libere cu invitații au fost, din punctul meu de vedere, cele mai valoroase. Am vorbit deschis despre viața de licean în România, despre ce ne dorim în viitor și despre dificultățile cu care ne confruntăm. Profesorii spanioli au fost deschiși și ne-au împărtășit din experiența lor. Unul dintre ei ne-a spus: „Învăță cât poți de mult și profită de astfel de oportunități”, iar acest sfat mi-a rămas în minte.

I. Proiecte și perspective

Vizita a inclus și un tur al școlii, schimburi de impresii între profesori și discuții despre planuri de viitor. Am realizat că educația nu are granițe și că proiectele internaționale ne ajută să ne dezvoltăm și să putem învăța în mod practic și constructiv. Sunt recunoscător profesorilor și colegilor pentru această experiență, dar mai ales invitaților din Spania, pentru deschiderea, prietenia și energia pozitivă pe care ne-au oferit-o.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE DESPRE PROIECT ȘI ACTIVITĂȚILE SUSȚINUTE

Liceul Teoretic "Traian" – partener în consorțiul Erasmus CCD București

Cod proiect: 2025-1-RO01-KA121-SCH-000328951

În săptămâna 24-28 noiembrie 2025 Liceul Teoretic "Traian" a găzduit un stagiul de job shadowing pentru profesori din provincia Sevilla, reprezentând Liceul IES Alguadaira.

Programul a cuprins activități variate, menite să ofere o imagine cât mai cuprinzătoare asupra practicilor noastre educaționale:

- prezentări comparative ale sistemelor de educație din România și Spania;
- participarea invitaților la cursuri de chimie, matematică, geografie, protejarea mediului, TIC, științe sociale, limba engleză, cu prezentarea unor metode moderne de predare și evaluare.
- realizarea de activități practice la SMARTLAB, la biblioteca liceului și la cercul de arte.
- prezentarea unor proiecte E-Twinning dezvoltate de elevii și profesorii noștri,
- discuții despre integrarea digitalizării în procedurile educaționale la nivel liceal, despre programe școlare și incluziune;
- vizitarea liceului și schimb de experiență între cadrele didactice;
- stabilirea modalităților de colaborare în viitor, având în vedere programul de formare și de job-shadowing ce va avea loc în februarie 2026, la Sevilla, la care vor participa și reprezentanți ai școlii noastre.

DESPRE ESCALADĂ de Cristian Ene, clasa a IX-a G prof. coord. Ioana Sandu

Astăzi am să vă povestesc despre sportul meu preferat, escalada.

Am mers în săli de escaladă de mic copil. La început mă jucam pe saltele, apoi am început încet-încet să mă agăț de prizele din partea de jos a panoului. Cel mai mult îmi plăcea să mă arunc de pe prize pe salteaua mare.

Petrecând timp la sală, am putut să observ cățărătorii. Mi-am dorit să fiu și eu unul dintre ei. Astfel am început să practic acest sport, întâi ca o joacă, apoi cu perseverență și efort, ajungând acum la nivel de performanță.

Îmi place să mă antrenez la sala alături de fratele meu și de alți sportivi, să ne dăm unul altuia diverse provocări. Îmi place de asemenea atmosfera de la concursuri, mai ales atunci când câștig.

Fiind selecționat pe baza realizărilor mele în cadrul lotului național de escaladă, am avut ocazia să mă antrenez alături de cei mai buni sportivi și antrenori și să particip la competiții atât naționale, cât și internaționale.

Ultima mea reușită a fost câștigarea locului întâi la Campionatul Național de Escaladă, grupa U17, în luna octombrie a anului 2025.

Escalada este un sport frumos, care te dezvoltă atât din punct de vedere fizic, cât și psihologic. Este nevoie de o mare capacitate de atenție și concentrare pentru a reuși cele mai dificile trasee fără să te accidentezi.

Recomand tuturor să încerce acest sport, măcar o dată în viață.

PERFORMANȚA LA TRAIAN

de Vlad Ion, clasa a XI-a H

prof. coord. Alice Codreanu

Liceul Teoretic „Traian” a obținut rezultate remarcabile la Olimpiadele Naționale Scolare Sportive (O.N.Ș.S) și la celelalte competiții școlare, cu clasele care au profil vocațional sportiv. Încă din anul 2019, când componența claselor avea elevi sportivi majoritari de la handbal, echipele coordonate de prof. Codreanu Alice au obținut rezultate notabile, remarcându-se la nivel de sector, Municipiul București precum și la nivel național.

La feminin (handbal fete) s-au obținut următoarele rezultate:

An 2019:

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 - loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 1

An 2020:

Cupa Ministerului Educației și Cercetării – loc 2

An 2022

O.N.Ș.S: etapa locala sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 1 și calificare la etapa finală Națională

O.N.Ș.S: loc 6 și mențiune la etapa națională desfășurată la Râmnicu-Vâlcea

Loc 1 și câștigarea trofeului Municipiului București (competiție organizată sub sigla “PROEDUS”) în același an.

An 2023

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 2.

An 2024

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S : etapa județeană - Mun. București - loc 2

An 2025

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 2

- Perioada oct. noiembrie – câștigarea Trofeului Municipiului București

La masculin (handbal băieți) s-au înregistrat următoarele performanțe:

An 2022

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S : etapa județeană - Mun. București - loc 3

An 2023

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 1 și calificarea la etapa finală națională

O.N.Ș.S: obținerea locului 2 la faza Națională desfășurată în Municipiul Focșani și distincția de cea mai bună extremă stângă a turneului acordată jucătorului Lazăr Roberto

Componenții echipei:

Ioan David, Munteanu Mihnea, Tancău Matei, Negrila Andrei, Al Rifai Fadi, Suciu Iulian, Pongracz Stefan, Vilianu Iulian, Dumitru Alexandru, Ioan Andrei, Lazăr Roberto, Dumitru Alexandru

An 2024

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 1 și calificarea la etapa finală națională

O.N.Ș.S : obținerea locului 3 la faza Națională desfășurată în Municipiul Suceava

Componenții echipei:

Cojocaru Ștefan, Munteanu Mihnea, Negrilă Andrei, Tancău Matei, Al Rifai Fadi, Dragomir Alexandru, Stanciu Cosmin, Tăut Armin, Pușcaș Ilisei Alexandru, Orban Robert, Orban Alex, Șurlan Angel, Iorga Mihai Călin

Distincții acordate:

- Distincția acordată pentru jucătorul turneului „cel mai bun centru”: Pușcaș Ilisei Alexandru
- Distincția acordată pentru jucătorul turneului „cel mai bun pivot”: Negrilă Andrei

II. Competiție și autodepășire

An 2025

O.N.Ș.S: etapa locală sector 2 – loc 1

O.N.Ș.S: etapa județeană - Mun. București - loc 1

O.N.Ș.S: obținerea locului 3 la faza Națională desfășurată în Municipiul Focșani

Distincții acordate:

Distincția acordată pentru jucătorul turneului „cel mai bun pivot”: Nica Cezar

Datorită calificării la două faze Naționale ale Olimpiadelor școlare – handbal și badminton, dna prof. Codreanu Alice a însoțit delegația la badminton, iar dl profesor Mareș Mihai la handbal. Delegația participantă la concursul de badminton – a obținut distincția „Mențiune” prin elevul Popescu Andrei.

În perioada octombrie- noiembrie 2025 – la competiția organizată sub egida „PROEDUS” Trofeul Municipiului București - având două echipe masculine aliniate la start reprezentând Liceul Teoretic „Traian” s-au câștigat locurile 1 și 2 (coordonator dna profesor Codreanu Alice).

În acest context, datorită eforturilor susținute ale Conducerii Liceului Teoretic „Traian” reprezentată de domnul Director Robertino Penciu și doamna Director Adjunct Stan Magdalena, de a transfera elevi sportivi valoroși, liceul nostru a ajuns ca în scurtă vreme să învingă toate liceele cu profil sportiv din București și să fie în top 3 la nivel național.

#NOISUNTEMTRAIAN de David Tudose, Nicholas Calotă, clasa a X-a H prof. coord. Mihai Mareș

Victoria la Cupa EDU la baschet masculin reprezintă apogeul eforturilor și dedicării depuse de tinerii sportivi, o poveste care depășește simpla consemnare a scorului final. Competiția, un eveniment de referință pentru baschetul licean bucureștean, organizată de Asociația PRAXIS EDU cu sprijinul Inspectoratului Școlar al Municipiului București, adună an de an cele mai bune selecționate.

Un exemplu de triumf aparține Liceului Teoretic „Traian”, care și-a adjudecat titlul de campioană la ediția din 2024, în urma unei finale spectaculoase desfășurate în Sala Polivalentă Rapid București, duminică, 15 decembrie 2024, împotriva celor de la Liceul cu Profil Sportiv (LPS) "Mircea Eliade".

Anul 2025 a consemnat victoria Liceului Teoretic „Traian”, "back-to-back champions", după o finală extrem de tensionată împotriva Colegiului Național "Matei Basarab". Liceul Teoretic „Traian” este marea campioană a ediției 2025 a Cupei EDU la baschet masculin, câștigând finala disputată joi, 11 decembrie 2025. Meciul s-a desfășurat în Sala Agronomia – USAMV București, fiind transmis în premieră de postul național de televiziune TVR Sport.

Campioana: Liceul Teoretic „Traian” a reușit să-și apere titlul de campioană, demonstrând o formă excepțională pe tot parcursul competiției. Victoria din 2025 solidifică poziția lor dominantă în baschetul licean bucureștean.

Momente Cheie:

Un meci disputat: Meciul a fost unul echilibrat pe alocuri, cu momente în care ambele echipe au demonstrat o dorință acerbă de victorie.

Apărarea de Fier a "Traianului": Echipa de la Liceul Teoretic "Traian", condusă de profesorul Mihai Iulian Mareș, s-a remarcat printr-o organizare tactică superioară și o apărare eficientă care a reușit să blocheze inițiativele ofensive ale adversarilor în momentele critice.

Dinamica Schimbătoare: Deși echipa "Traian" a reușit să se impună la final cu 79-73, dinamica partidei a inclus numeroase schimburi de leadership pe tabela de marcaj, menținând suspansul până spre finalul sfertului patru.

Jucători care s-au remarcat:

Matei Roșu (Căpitanul de la "Traian") "Traian" A fost o prezență dominantă pe teren, recompensată cu titlul de MVP al turneului (Cel mai valoros jucător) al competiției. A fost motorul echipei, atât prin punctele marcate, cât și prin capacitatea de a-și mobiliza colegii.

David Fometescu (Vice căpitanul de la "Traian"): A fost un element esențial, recompensat cu titlul de MVP al Finalei, în fața unei echipe bine organizate în finală și în toate celelalte partide disputate.

Alți jucători cheie: căpitanul și echipa au reușit să scrie încă o pagină de aur în istoria "sagăi" traianiste.

No.	FIRST NAME/SURNAME	HEIGHT	AGE	POSITIO N
6	Matei ROȘU	195	18	EXT/PIV
9	Matei POLIZU	190	19	EXT
10	Rareș POLIZU	191	19	EXT/PIV
13	David FOMETESCU	186	17	FUN
4	Vlad ȚURLEA	200	17	PIV
5	Mihnea GAE	195	16	FUN/EXT
11	Alex ȘERBAN	180	18	FUN
7	Ion VASILE	188	18	EXT
12	Robert ȘERBAN	180	18	FUN/EXT
8	Matei CIUBOTARIU	195	17	EXT/PIV
15	David TUDOSE	180	16	FUN
14	Nicholas CALOTĂ	184	16	FUN

Coach Mihai Iulian MAREȘ

Sacrificiile din spatele izbânzii

Drumul către trofeu este pavat cu numeroase sacrificii, invizibile adesea pentru publicul larg care urmărește doar meciurile din fazele finale:

Antrenamente Riguroase: Zeci de ore petrecute în sală, în afara orelor de curs, implicând exerciții fizice intense, repetiții ale schemelor de joc și pregătire tactică meticuloasă.

Disciplină și Rigoare: Respectarea unui program strict de antrenament și odihnă, adesea în detrimentul altor activități specifice vârstei, necesitând o disciplină de fier și o gestionare eficientă a timpului pentru a îmbina performanța sportivă cu excelența academică.

Depășirea Obstacolelor: Gestionarea eșecurilor, a frustrărilor și uneori a accidentărilor, momente care testează rezistența psihică a jucătorilor și a întregului staff tehnic. Poveștile de revenire după dificultăți, similare cu cele ale sportivilor profesioniști, sunt prezente și la acest nivel.

Spirit de Echipă și Fair-play: Dezvoltarea coeziunii, a încrederii reciproce și a fair-play-ului, esențiale pentru a funcționa ca un singur organism pe teren.

În cele din urmă, izbânda de la Cupa EDU nu este doar despre talentul individual, ci despre puterea colectivă și despre capacitatea de a transforma efortul susținut în rezultate notabile, o lecție valoroasă de viață pentru toți tinerii implicați.

O ZI DE NEUITAT LA CHIȘINĂU

De Ciprian Ivanov, clasa a IX-a G
prof. coord. Ioana Sandu

Într-o dimineață răcoroasă de sâmbătă am plecat spre Chișinău împreună cu echipa mea de polo pe apă. Cerul era senin, iar orașul părea liniștit, dar eu simțeam în stomac emoțiile cele mai mari. Știam că urma să participăm la un turneu important și că meciurile aveau să fie foarte grele. Călătoria cu autocarul a fost plină de discuții, glume și planuri tactice. Antrenorul ne încuraja și ne repeta de câteva ori să rămânem concentrați, indiferent de situație.

Când am ajuns la bazin, m-a cuprins un val de energie. Tribuna era deja aproape plină, iar spectatorii făceau o gălăgie infernală. Echipetele încălzeau apa, iar fiecare jucător se pregătea mental pentru lupta ce urma. Mi-am pus casca, mi-am încălzit brațele și am încercat să-mi liniștesc respirația. Totul era acum în mâinile noastre.

Primele minute ale meciului au fost intense. Scorul urca și cobora, iar fiecare echipă se lupta pentru fiecare centimetru de apă. Eu mă concentram la fiecare aruncare, încercând să citesc privirea adversarilor, mișcarea brațelor, direcția mingii. Când reușeam să apăr, tribuna izbucnea în aplauze, iar colegii îmi dădeau încredere cu privirile lor.

La pauză, scorul era egal. Antrenorul ne-a strâns într-un cerc și ne-a vorbit cu o voce calmă, dar hotărâtă. Ne-a spus că totul depinde de cum jucăm ultimul sfert, că trebuie să ne păstrăm mintea limpede și să luptăm cu toată puterea, chiar dacă suntem oboșiți.

Ultimul sfert a fost incredibil de tensionat. Adversarii păreau să fie peste tot, iar noi simțeam oboseala acumulată. Apa devenea parcă mai grea, respirația mai scurtă. Totuși, nimeni nu a vrut să cedeze. Cu doar câteva minute înainte de final, am reușit să înscrîm și să trecem în avantaj. Tribuna a explodat de bucurie, dar eu știam că meciul nu era câștigat încă.

Apoi au venit cele ultimele 10 secunde. Poate cele mai lungi 10 secunde din viața mea. Adversarii au pornit un atac rapid, cu pase precise și o viteză incredibilă. Mingea s-a ridicat în aer și am simțit totul încetinindu-se pentru o clipă. Am făcut un salt cât am putut de sus și, cu vârful degetelor, am reușit să resping mingea din apropierea porții. În aceeași secundă, arbitrul a fluierat finalul.

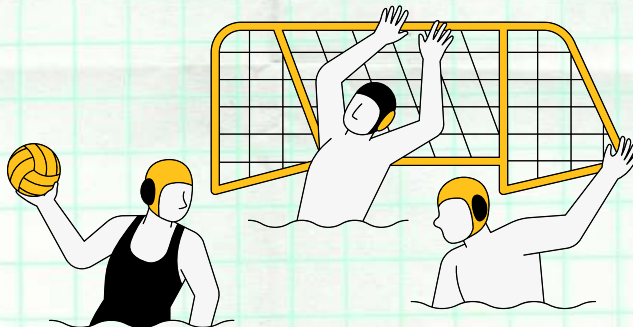
Am câștigat.

Echipa mea a strigat de bucurie, unii au sărit în apă, iar alții m-au îmbrățișat. Emoțiile au fost atât de puternice încât aproape că nu puteam vorbi. Ni s-au înmănat medaliile, iar noi am primit locul I. Trofeul turneului strălucea în lumina puternică a luminilor din bazin.

Apoi, prezentatorul a anunțat premiile individuale. Când am auzit că eu am câștigat cupa pentru cel mai bun portar, mi-au tremurat mâinile. Mi-am simțit sufletul plin de mândrie. Toate antrenamentele grele, toate momentele în care am simțit că nu mai pot, au meritat. Am ridicat cupa deasupra capului, iar tribuna mi-a strigat numele.

Seara, când am ajuns acasă, am așezat cupa pe birou și m-am uitat la ea minute în șir. Zâmbeam fără să vreau, știam că trăisem o zi pe care nu o voi uita niciodată. Acolo, la Chișinău, am simțit ce înseamnă munca de echipă, încrederea și lupta până la ultima secundă.

Acea victorie mi-a arătat că, atâta timp cât crezi în tine și nu renunți, poți atinge orice obiectiv.

ATELIERUL DE CREATIE DIN CADRUL LICEULUI TEORETIC „TRAIAN”

de Clara-Maria Rezkallah, clasa a XII-a G,
prof. coord. Irina Paloșan

Liceul Teoretic „Traian” dispune de un atelier de creație dotat, ce stă la dispoziția elevilor pasionați de domeniul artelor. Înăuntrul acestuia s-au produs nenumărate picturi, desene, articole de îmbrăcăminte și machete, la generarea cărora a asistat doamna Irina Paloșan și care a făcut tot posibilul de a fi expuse și chiar trimise la diverse concursuri.

Unul dintre cele mai inovative concursuri la care a participat și continuă să participe Liceul Traian este Vestmânt și podoabă, un concurs îi provoacă pe elevi din diferite licee să realizeze piese de vestimentație din materiale reciclabile, pe baza unei teme prestabilite. Activitatea de creare a întărit de fiecare dată conexiunile dintre elevi, dar și cele de tip elev-profesor. Doamna Irina Paloșan a fost prezentă și a ajutat fiecare echipă la nevoie, oferind sfaturi și susținând echipele în toate momentele.

Cât timp elevii creează, aceștia sunt liberi să își pună muzică după plac, astfel atmosfera se destinde, devine mai plăcută și dorința de a rămâne în atelier crește, iar atunci când ceasul semnalează plecarea, cu greu se lasă pensulele din mână. Cred că aceste experiențe petrecute în atelier îndulcesc anii liceului și formează amintiri frumoase, care ajută la dezvoltarea personală a participanților.

*Vestmânt și podoabă edițiile 2023-2024,
eleve ale clasei a IX-a G, respectiv a X-a G*

MĂNĂSTIREA PUTNA - IERUSALIMUL NEAMULUI ROMÂNESC - de Ștefania-Iulia Pană, Clasa a XI-a G prof. coord. Irina Paloșan

În nordul României, în peisajul liniștit al Bucovinei, se află Mănăstirea Putna, un lăcaș monahal ortodox și unul din cele mai importante centre culturale, religioase și artistice românești. Supranumită de către Mihai Eminescu „Ierusalimul neamului românesc” mănăstirea se află la 33 km nord-vest de orașul Rădăuți, în județul Suceava, într-o zonă retrasă, înconjurată de dealuri și păduri, oferind o atmosferă de liniște și reculegere.

Potrivit vechilor cronică moldovenesti zidirea mănăstirii, a început în anul 1466 și s-a terminat în 1469, iar sfințirea sa a avut loc la 3 septembrie 1469, „fiind de față întreg clerul moldovenesc”.

Mănăstirea Putna a fost fondată de către voievodul Ștefan cel Mare, domnitor al Moldovei între 1457 și 1504 și una dintre cele mai renumite figuri din istoria românească. Pentru domnitor mănăstirea a reprezentat un simbol al puterii și al gloriei domniei sale, dar și legătura strânsă dintre credință și conducerea politică.

Lucrările desfășurate la Putna au beneficiat de o atenție specială din partea lui Ștefan cel Mare, atât în ceea ce privește detaliile tehnice și fortificațiile, cât și prin daniile și privilegiile acordate mănăstirii. De asemenea, domnitorul a acordat o importanță deosebită organizării scriptoriului mănăstiresc. Astfel, imediat după începerea lucrărilor, de la Mănăstirea Neamț au fost transferați egumenul Ioasaf, alături de mai mulți monahi, meșteri caligrafi și miniaturişti, care au început copierea primelor mineie și evangheliare necesare viitorului lăcaș.

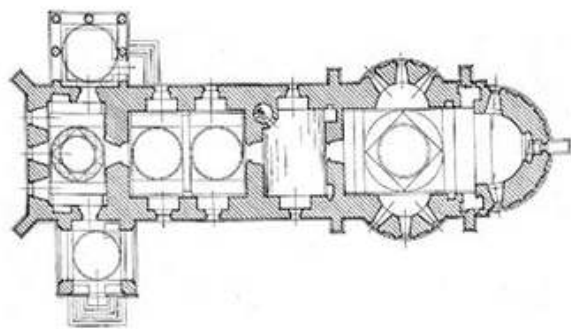
Inițial, Mănăstirea Putna a fost destinată să servească drept necropolă domnească pentru familia lui Ștefan cel Mare, însă rolul său s-a extins rapid, devenind locul în care Ștefan se retrăgea pentru a-și regăsi liniștea. Astfel, i-a fost construită o casă domnească și fortificații care să o protejeze împotriva invadatorilor și hoților.

În cadrul mănăstirii au fost create și ateliere de broderie pentru mătăsuri scumpe, țesute cu fir de aur sau argint și ornate cu pietre prețioase, atelierul de scris cărți, care devenise foarte cunoscut pe continent, ateliere de olărit, de prelucrarea metalului și nu în ultimul rând ateliere pentru pictură iconografică pe sticlă și lemn. De asemenea, aici funcționa o școală în care se învăța cititul și scrierea în limba greacă și în slavonă, retorică, logică, muzică bisericească și chiar astronomie. Astfel, Mănăstirea Putna a devenit un remarcabil centru cultural și educațional, al doilea ca valoare în Balcani, după Școala Patriarhală de la Constantinopol.

De-a lungul secolelor, Mănăstirea Putna a trecut prin multe încercări: incendii, cutremure, jafuri și invazii străine i-au aspectul inițial. La 15 martie 1484, un puternic incendiu a distrus chiliile și parțial biserica, iar Ștefan cel Mare a decis restaurarea bisericii și refacerea picturii, în interior și exterior. În anul 1653, Mănăstirea Putna este distrusă de oștile de cazaci ale lui Timus Hmelnițki, iar domnitorul Vasile Lupu a început refacerea bisericii, lucrările fiind continuate apoi de voievozii Gheorghe Ștefan și Eustație Dabija, fiind încheiate abia în anul 1662. Între anii 1774–1918, în care Bucovina a fost ocupată de imperiul habsburgic, biserica mănăstirii a suferit mai multe modificări, iar între anii 1901 – 1902, a fost restaurată de către arhitectul austriac Karl Adolf Romstorfer.

Din punct de vedere arhitectural, Mănăstirea Putna este un exemplu de arhitectură medievală românească, realizată în stil moldovenesc care se remarcă prin formele sale simple, dar elegante. Biserica centrală, care este dedicată „Adormirii Maicii Domnului”, a fost construită din piatră și cărămidă și are un acoperiș înalt, specific acestui stil. Se regăsesc, de asemenea reunite cu acest stil elemente de arhitectură bizantină, gotică și renașcentistă.

III. Atelierul de artă

Biserica este construită pe plan triconc, având trei abside semicirculare: una la altar și două laterale, corespunzătoare naosului. Spațiul interior este împărțit în pronaos, naos și altar. Pronaosul, situat la intrare, are și rol de necropolă domnească, adăpostind mormintele familiei lui Ștefan cel Mare. Naosul reprezintă spațiul central destinat credincioșilor, iar altarul, separat prin iconostas, este orientat spre est, conform tradiției creștine. Deasupra naosului se ridică turla, simbol al legăturii dintre pământ și cer.

Fațada mănăstirii este împodobită cu detalii sculptate, iar pereții interiori sunt decorați cu fresce deosebite, care ilustrează scene biblice și sfinți. Frescele, realizate în secolul al XV-lea, sunt o dovadă a talentului artiștilor vremii și a devotamentului față de credință. Lumina care pătrunde prin feronerie mănăstirii adaugă o atmosferă de liniște și meditație, făcând din acest loc un adevărat refugiu pentru suflet.

Principalul punct de atracție al mănăstirii îl reprezintă mormântul lui Ștefan cel Mare, aflat în interiorul bisericii, loc de pelerinaj pentru numeroși credincioși și vizitatori. În incinta mănăstirii se mai află Turnul Clopotniței și Turnul lui Eminescu, denumit astfel deoarece poetul a fost găzduit aici în anul 1871.

La 6 iunie 1976 se inaugura Muzeul Mănăstirii Putna, care găzduiește un tezaur extrem de valoros, cuprinzând broderii, țesături, manuscrise, argintărie, obiecte de cult. Printre elementele de mare valoare se numără o cruce cu trei brațe – datată 1503, cea mai veche de pe teritoriul României, Tetraevangheliarul de la Humor – datat 1473, Clopotul Blagoveștenie – dăruit în anul 1490 de însuși domnul Ștefan, celebrul Acoperământ de mormânt al Mariei de Mangop, care este o broderie de o mare valoare, datând de la 1477, lucrată cu fir de aur, argint și mătase colorată pe un fond din atlas roșu.

Din epoca lui Ștefan cel Mare se mai află în patrimoniul Putnei și cădelnița de la 1470, dăruită de domnitor mănăstirii, o ferecătură din anul 1487 a Evangheliarului de la Humor, cu un portret al domnitorului, o ferecătură din anul 1488 a craniului Sfântului Ghenadie, precum și o minunată ripidă aurită, dăruită tot de domnitor, în 1497.

La Putna se află și Icoana Maicii Domnului cu Pruncul, făcătoare de minuni, din secolul al XV-lea și care, potrivit tradiției, a fost adusă în Moldova de Maria de Mangop, a doua soție a lui Ștefan cel Mare.

În concluzie, Mănăstirea Putna este nu doar un lăcaș de cult, ci o adevărată comoară a patrimoniului spiritual românesc. Istoria sa bogată, arhitectura impresionantă și comunitatea monahală dedicată fac ca acest loc să fie unic. Mănăstirea Putna este un simbol al identității naționale, un loc unde oamenii de toate vârstele pot învăța despre istoria și cultura țării noastre.

Bibliografie:

https://ro.wikipedia.org/wiki/M%C4%83n%C4%83stirea_Putna#

<https://doxologia.ro/manastirea-putna>

<https://www.radioromaniacultural.ro/sectiuni-articole/calatorii/manastirea-putna-exceptional-centru-de-cultura-istorie-si-spiritualitate-id5169.html>

<https://ortodoxnews.ro/descopera-manastirea-putna-o-comoara-a-patrimoniului-spiritual-romanesc/>

EXPOZIȚIA KOTKODAK

de Alexia Chiriță, Alexia Ignat, clasa a IX-a G
prof. coord. Irina Paloșan

În prima vacanță de după începerea liceului, la începutul lunii octombrie, doamna dirigintă ne-a propus o activitate deosebită: o vizită la o expoziție de grafică. Eram curioși și entuziasmați, fiind prima ieșire a clasei în afara școlii.

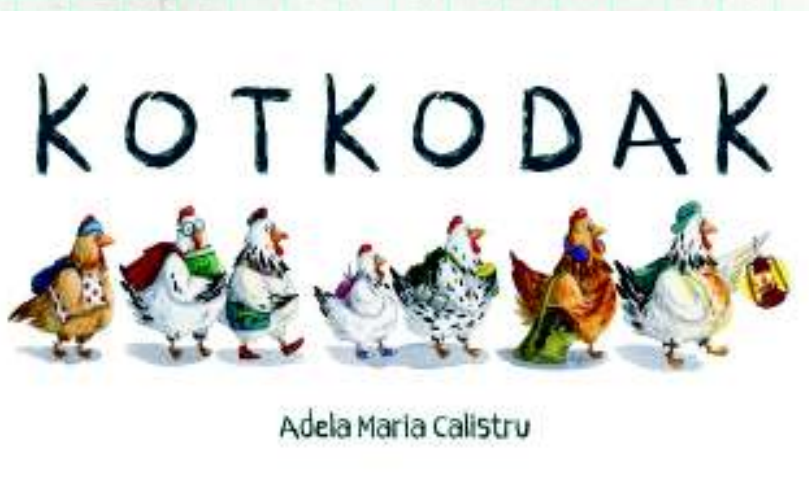
Ne-am întâlnit la locul stabilit și am pornit către expoziție. Când am ajuns acolo eram toți uimiți și amuzați de arta expusă, nu vedeai altceva, doar găini. Găini în mașini, găini în hambar, chiar și găini atârinate de tavan.

Expoziția se numea „KotKodaK” și era semnată de artista Adela Maria Calistru, care ne-a întâmpinat zâmbitoare. Ne-a povestit că lucrează cu pasiune drumul ei de început. Ne-a povestit cum s-a apucat de pictat, cum și-a ales stilul. A publicat ilustrații pentru mai multe edituri cunoscute, precum Humanitas junior, Corint Junior, editura Iona, editura Bonifaciu, editura Casa.

Un lucru ciudat sau neobișnuit a fost felul în care era decorată expoziția. Părea cu totul din alt scenariu față de ce prezentau picturile, era gri, lipsită de poveste.

La final, ne-am fotografiat cu artista și am discutat despre cum putem transforma pasiunea în profesie. M-am întors acasă cu gândul că arta poate fi o formă de libertate, ceva simplu și plăcut. Această vizită mi-a arătat că fiecare desen ascunde o poveste și că uneori o expoziție poate spune mai mult decât o carte întreagă.

DESPRE PERFORMANȚA ÎN ARTĂ

Felicitări elevilor liceului nostru pentru rezultatele deosebite obținute la Concursul Național de Teatru, Colinde și Creații Artistice pentru Copii „Miracol de Crăciun”,
Elevii noștri au participat la secțiunea Creație artistică.
Dintr-un total de 9 elevi participanți, 7 elevi au obținut locul I.

Deebah Zenab – clasa a X-a C
Mocanu Denis Răzvan – clasa a X-a G
Gherase Daria Ioana – clasa a IX-a E
Ionescu Beatrice Maria – clasa a IX-a H
Radu Alice Marina – clasa a IX-a H
Cobzaru Lavinia Maria – clasa a IX-a F
Gârneț Vlad Demetriu – clasa a IX-a G

Felicitări elevilor noștri care au participat la Concursul Național de Arte Vizuale și Creații Literare „Icoana sufletului de copil”, ediția a XIX-a!

Premiul II – Chiriță Mara Teodora XI E
Premiul II – Stan Sofia Maria a IX- F
Premiul II – Olaru Bianca Maria IX-a F
Premiul III – Nicolae Rebeca Maria IX E

 Diplome de participare:

– Tulei Vlad Andrei IXF
– Rotaru Ana Maria IXF
– Florin Robert Ianis XG

Coordonatorul lucrărilor și al atelierului este doamna profesoară Paloșan Irina. Mulțumim!
Felicitări încă o dată elevilor pentru munca, talentul și rezultatele excelente obținute!

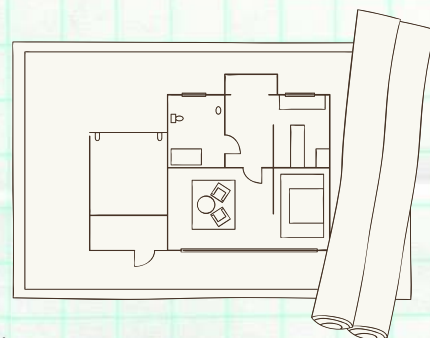

ARCHITECTURE: MORE THAN BUILDINGS, A WAY OF THINKING

de Ana Maria Nicolae, clasa a X-a E

Architecture is not only about designing buildings; it is about shaping the environment in which people live, work, and express themselves. It combines art, science, creativity, and technology, making it one of the most complex and fascinating fields. Architecture reflects culture, history, and innovation, and it has the power to influence emotions, behavior, and quality of life.

To be passionate about architecture, certain interests and skills are very important. A future architect should enjoy drawing, designing, and imagining new forms, but also have a strong interest in mathematics, geometry, and structure. Creativity plays a major role, yet it must be balanced with logic and practicality. Architects also need patience, because projects often take a long time to develop and require many adjustments.

Architecture also requires good communication and teamwork skills. Architects work closely with engineers, designers, and clients, so being able to explain ideas clearly and listen to feedback is crucial. Studying architecture is extremely helpful for the future, even outside the profession. It develops critical thinking, problem-solving abilities, creativity, and discipline. Architecture teaches you how to manage time efficiently, how to handle complex projects, and how to think both analytically and creatively. These skills are useful in many careers, such as urban planning, interior design, landscape architecture, construction management, and even digital design.

I recently enrolled in an architecture course, and the experience has been truly amazing. Everything feels super exciting and inspiring. I am learning how to sketch buildings, understand proportions, analyze spaces, and think like an architect. The course has changed the way I see the world — now I pay attention to details such as shapes, materials, light, and how buildings interact with their surroundings. It made me realize that architecture is not just a profession, but a way of thinking and observing life.

Architecture also teaches you how to handle failure and criticism. Not every idea works from the first try, and learning how to improve a design after feedback is a valuable life skill. Through constant revisions and problem-solving, architects become more confident, adaptable, and open-minded. These qualities are useful in any profession and help personal development as well.

Many buildings designed by architects have become powerful symbols of cities and cultures. For example, the Eiffel Tower in Paris represents innovation and French identity, while the Colosseum in Rome reflects the history and strength of the Roman Empire. These examples show how architecture can go beyond function and become a lasting symbol that defines a place and inspires generations.

In conclusion, architecture is a field for people who are passionate about creativity, structure, and innovation. It challenges the mind, encourages personal growth, and offers endless possibilities for the future. For anyone who enjoys combining imagination with logic, architecture can be a truly rewarding and inspiring path.

BALANȚĂ

de David Alex, clasa a XII-a F

Înoată prin ceață
Până atingi vitraliile
Și sparge-le
Să se risipească fumul.
Tebuie să deschizi ochii,
Visează
Nu vorbi
Suntem în aceeași transă
Aceeași buclă ce ne ține suspendați
În timp.
Nimic nu mișcă în jur
Nu crește, nu scade
E liniște, tace
Avem ce ne trebuie
Iubire
Pace.

Pe râu învolburat
Îmi alunecă cuvinte
Izvorăsc dintr-un palat
De pe măseaua de minte
Sau dintr-o fântână secată;
Inima pulsează-n Tanger
Peisaj arid
Echilibrată pe taler.

Eternitatea așteaptă acolo
Unde își cântă trilul Diavolul.
În noi e un întreg Univers
Și vrem să-i depășim capătul.

CLOCKWORK

de David Alex, clasa a XII-a F

Clovnii plâng
Dulce amar
Machiajul nu curge
Nu dispar
Noapte și proteze
De cristal.
Trapez rece
Mâini fierbinți
Mașinile turuie
Emoția nu trece

În seara asta
Ce ne prezinți?

Ghirlande decor
Pitici aburinzi
Costume și oglinzi
Asudate haltere zbor.

Înveți din mers
Reflectoare-n condens
Suferința este artă
O condiție constantă
Aplauze, delirium tremens.

SILOGISMUL UNICITĂȚII

de Ștefi Dobre, clasa a X-a E
prof. coord. Ilona Pîrcălabu

Ce frumos —
toți oamenii sunt unici.

Fiecare poartă în sine
o rațiune și o voință liberă,
dar nicio rațiune
nu se aseamănă cu alta.

Conștiința fiecăruia
se modelează altfel,
ca lutul sub mâna timpului.

De aceea,
suntem diferiți.

Pentru că suntem vii.
Pentru că suntem umani.
Suntem de tot felul.
Și tocmai asta
ne face întregi.

Mă gândesc cât de cumplită
ar fi lumea
dacă ar trebui ca toți să alergăm
după un scop anume!

Psihoterapia
Ar deveni un instrument al neputinței,
În fața depresiei disperate
de a ajunge negreșit acolo unde
trebuie să ajungă toți!
Procesul de a te conforma,

de a găsi scopul prestabilit,
de a te zbate și de a te ciopârți,
pentru a deveni ca toți ceilalți,

De a te autoflagela că nu-i copiezi întocmai,
ar fi un sacrilegiu adus libertății noastre --
Binecuvântată să fie unicitatea!

Va trebui să regăsim
o inovație în psihoterapie,
să folosim metode moderniste sau antice...
Eu aș face asemenea lui Cicero,
care, după o pierdere,

își trimitea singur --
Scrisori de consolare!

JOCUL VIEȚII

de Ștefi Dobre, clasa a X-a E
prof. coord. Ilona Pîrcălabu

Jocul vieții este o roată
Care ajunge când sus, când jos.
Uneori merge lent, dar imprevizibil
Și oricând o poate lua mai rapid.

Timpul niciodată nu-i întrecut.
O clipă, cât de frumoasă ar fi,
Dacă a zburat, nu se mai întoarce niciodată.
Și nimic nu-i mai dureros
Decât, în timp ce te afli în durere,
De momentele fericite
Îți aduci aminte...

Uneori, se întâmplă la intervale așa mici...

Viața trebuie prețuită;
Să nu uităm că doar sufletul e etern!
Materialul poate dispărea oricând
Într-un abis necunoscut;
Acolo nu există nici bogăție, nici lipsuri,
Nici timp, nici durere.

CEAȚA

de Ilinca Jordan Jugrin, clasa a IX-a G
prof. coord. Ioana Sandu

Noaptea trecută am visat din nou, deși nu știu dacă a fost un vis sau o amintire pe care nu o mai recunoșteam. M-am trezit pe un câmp acoperit de ceață, fără niciun copac, fără niciun sunet. Doar iarba, rece și umedă, se întindea cât vedeam cu ochii, pierzându-se într-un cer la fel de tulbure, de parcă pământul și norii s-ar fi contopit într-un singur abur alb.

Nu știam de ce sunt acolo. Nu exista început și nici sfârșit, iar liniștea era atât de densă încât părea să aibă greutate. M-am ridicat și am început să merg, fără o direcție anume. Pașii mei nu făceau niciun sunet. Ceața se mișca lent, ca un mare vâl mătăsos, iar din depărtare auzeam șoapte. Nu păreau omenеști. Erau moi, aproape calde, ca o chemare. Am încercat să înțeleg ce spun, dar cuvintele se destrămau în aer. Doar tonul rămânea, blând și insistent, de parcă ceva sau cineva încerca să mă atragă.

Pe măsură ce înaintam, din vâlul mătăsos a început să se contureze o formă. La început părea ca un munte, dar curând am înțeles că era o construcție. O clădire masivă, în formă de prismă triunghiulară, care se ridica fără nicio imperfecțiune, era aproape nelumească. Betonul ei era gri deschis, fără vârstă. Am simțit că nu fusese construită, ci născută acolo, din ceață și piatră. Aerul mirosea a brazi și a metal curat, un amestec ciudat între viață și mecanic.

Am rămas o vreme în fața ei. Nici nu știam dacă e o clădire sau un simbol, o poartă sau un mormânt. Apoi am simțit din nou că nu mai sunt singură. M-am întors. La câțiva pași de mine stătea o fată. Scundă, tânără, purta o rochie albastră care se mișca ușor în vântul rece. O bentiță de aceeași nuanță îi ținea bretonul prins, dar acolo unde ar fi trebuit să fie fața, era doar un gol. Un vid negru, adânc, care părea să înghită orice lumină. În ciuda absenței feței, simțeam privirea ei, grea, conștientă.

Mi s-a făcut frig. Am vrut să vorbesc, dar cuvintele mi s-au blocat în gât. Fata a ridicat lent mâna și mi-a întins ceva. Era o carte de tarot. Am recunoscut-o imediat, Omul spânzurat. M-am uitat la desen: figura atârnată cu capul în jos, încremenită între durere și revelație. O carte a răbdării, a sacrificiului, a vederii dintr-o altă perspectivă. Am vrut să o întreb de ce tocmai acea carte, dar fata a făcut un pas înapoi. Din golul acela întunecat al chipului ei am simțit un fel de vibrație, ca o suflare rece. Apoi, din ceața din spatele ei, a apărut o altă carte. A zburat încet, ca o frunză, până a căzut la picioarele mele. M-am aplecat și am ridicat-o. Era Moartea. Am rămas nemișcată. Am privit cele două cărți în palme, iar în acel moment am înțeles că visul știa cine sunt. Eu citesc în tarot de doi ani. Pentru mine, pentru alții, pentru liniștea sau neliniștea mea, și știu că Moartea nu înseamnă sfârșit, ci transformare. O trecere, o ușă. Dar acolo, în vis, cartea nu părea simbolică. Era grea, chiar vie.

Când am ridicat din nou privirea, fata dispăruse. Doar ceața rămăsese, învăluindu-mă până la umeri. Clădirea gri părea mai mare, mai tăcută, și de undeva din interiorul ei se auzeau din nou acele șoapte, de data asta mai clare. Mi s-a părut că aud propriul meu nume, rostit de multe ori, ca un ecou care se multiplică. Am simțit o dorință ciudată să intru în clădire. Să aflu ce este înăuntru, ce vrea visul de la mine. Dar în momentul în care am făcut un pas, ceața s-a strâns brusc, ca și cum ar fi vrut să mă tragă înapoi. Apoi totul s-a întunecat.

Când m-am trezit, mâinile îmi tremurau ușor. Lampa de pe noptieră era stinsă, dar camera mirosea a metal și a rășină. Am rămas câteva clipe în tăcere, încercând să separ realitatea de vis. Pe birou, printre cărțile mele de tarot, am zărit două cărți întoarse cu fața în jos. Nu-mi aminteam să le fi lăsat așa. Le-am întors: Omul spânzurat și Moartea.

Am zâmbit, dar nu știu de ce. Nu m-am speriat, deși ar fi trebuit. Poate pentru că știu ce înseamnă amândouă: renașterea și descoperirea unei noi perspective. Două stări între lumi. Poate visul a vrut doar să-mi amintească ceva ce știam deja, dar uitasem. Că schimbarea nu e o pierdere, ci o trecere. Sau poate m-am înșelat și visul nu era despre moarte sau renaștere, ci despre alegerea de a rămâne suspendată între ele.

Tot ce știu e că imaginea fetei fără chip nu mi se mai șterge din minte. Golul acela întunecat nu părea rău, ci doar trist. De parcă și ea fusese cândva între două lumi și rămăsese prinsă acolo. Uneori, când închid ochii, am impresia că o aud din nou. Nu vorbește, dar simt că încearcă să-mi spună ceva. Poate un sfat. Poate o avertizare. Poate doar tăcerea însăși.

Câmpul acela a rămas cu mine. Poate e locul unde se nasc visurile, sau locul unde ele mor. Nu știu încă. Dar știu că, dacă îl voi visa din nou, n-am să fug. O să rămân acolo, între Omul spânzurat și Moartea, să văd ce e dincolo.

PRIETENIE FĂRĂ GRANIȚE
de Beatrice Hărăbor, clasa a IX-a G
prof. coord. Ioana Sandu

Oriunde am fi în lumea asta mare,
Simți când un prieten adevărat îți iese în cale.
O simplă privire e de ajuns să-nțelegi
Că lumea întreagă devine mai mică.

Prietenia nu are nevoie de cuvinte prea mari,
Ci doar de lumină ce se naște din noi.
Lăsând la o parte distanțe și granițe,
Când două inimi bat în aceeași direcție.

Prieteniei nu-i e teamă de ziduri culturale,
Nici de hotare reci, sociale ori lingvistice.
Ea le topește cu un zâmbet senin
Și le transformă în poduri vii, luminoase.

Dincolo de munți, de ape sau mări,
Prietenia știe să-și caute cărări.
Nu întreabă ce limbă vorbești
Sau dacă ai pașaport ca să treci.

Nu cere vize, semnături sau ștampile,
Ci doar inimi deschise și gânduri senine,
Un zâmbet curat ce străbate distanțe,
Aducând lumină pe al lumii pământ.

Atunci când drumurile ne poartă în lumi diferite,
Prietenia rămâne în amintiri și priviri infinite.
Un simplu gând, o atingere nevăzută,
Pot ține aproape chiar și inima mută.

PRIETENIA FĂRĂ GRANIȚE
de Miruna Mircea, clasa a IX-a F
prof. coord. Ioana Sandu

De când a apărut, prietenia a avut un rol foarte important în viața fiecăruia. Ea este cea care ne leagă și ne demonstrează că schimbarea începe odată cu noi. Este lumina speranței ce străpunge întunericul singurității și ne călăuzește către persoanele care ne apreciază cu adevărat.

Această forță este menită a ne deschide ochii și a ne demonstra că nu există granițe care să ne poată despărți cu adevărat, că indiferent de deosebiri culturale, sociale, lingvistice sau geografice fiecare merită să fie tratat egal.

Relațiile sociale stau la baza fericirii și dezvoltării noastre. Ne ajută să ne cunoaștem, să descoperim locuri și persoane noi, ne oferă perspective unice care ne sprijină în a vedea dincolo de prejudecăți.

Deși prietenia pare un concept simplu, impactul său este profund și are puterea de a face lumea un loc mai bun. Aceasta ne învață cum să îi cunoaștem mai bine pe cei din jur și ne schimbă viziunea asupra lucrurilor. De asemenea aceasta promovează și valori morale esențiale în viața omului precum respect, loialitate, sinceritate, solidaritate și încredere.

În concluzie, prietenia este valoarea ce nu ar trebui să lipsească din sufletul unui om și reprezintă poduri peste prăpăstiile societății.

CULTUL CREȘTIN DUPĂ EVANGHELIE

de Ruben Țene, clasa a IX-a G

Cultul creștinilor după Evanghelie, denumiți popular pocăiții, ca și ceilalți creștini neo-protestanți, a apărut la începutul sec. XIX în Irlanda și Anglia, unde a început o trezire spirituală care s-a extins și pe continent. Credincioșii au purtat denumirea de frați, care au format adunări frățești, cunoscute în România ca Biserici Creștine după Evanghelie.

Din 2008, odată cu noua lege a cultelor și noul statut intern, Cultul Creștin după Evanghelie se numește Biserica Creștină după Evanghelie din România-Uniunea Bisericilor Creștine după Evanghelie (BCER-UBCE). Are aproape 700 de biserici locale și cca. 44.000 de credincioși.

Deși sunt recunoscuți ca un cult oficial în România și în lume, apelativele popularizate de alte culte, pocăiți sau sectari, indică o asociere eronată a pocăinței cu o sectă. Pocăința este în realitate porunca pe care Dumnezeu a lăsat-o în Biblie de numeroase ori: Dumnezeu nu ține seama de vremurile de neștiință și poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască (Faptele apostolilor 17:30).

Iată câteva puncte esențiale ale crezului Creștinilor după Evanghelie:

- doar Biblia sau Sfânta Scriptură este Cuvântul lui Dumnezeu, care a fost scris de oameni sub inspirația și călăuzirea Duhului Sfânt. Este singura autoritate, adevărată și fără greșală.
- există un singur Dumnezeu Veșnic, Viu, Adevărat.
- Dumnezeu unic există în trei Persoane egale și distincte dar de aceeași esență: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt.
- mântuirea este lucrarea suverană a lui Dumnezeu făcută prin jertfa de ispășire a Fiului lui Dumnezeu, Isus Hristos, la cruce, oferită omului prin darul credinței, nu câștigată de acesta prin fapte: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. (Efeseni 2:8-9).
- botezul noutestamental este mărturia la vârsta maturității a cugetului curățit care crede în Isus Hristos Cel răstignit, îngropat și înviat.

Lucrarea tinerilor in Biserica Creștină după Evanghelie:

În cadrul bisericilor, tinerii creștini după Evanghelie sunt implicați în grupuri de închinare prin muzică, inclusiv cor. Împreună cu comunitatea din care fac parte, aceștia contribuie la ajutorarea persoanelor vârstnice, a răspândirii în orice loc a veștii bune a mântuirii prin moartea și învierea lui Isus Hristos. De asemenea, desfășoară activități recreative precum seri de jocuri boardgames, volei și alte sporturi, camping, trasee montane, excursii, vizite la diverse puncte turistice.

SĂRBĂTOAREA CREȘTINĂ A SFÂNTULUI NICOLAE

de Anne Marie Petrache, Clasa a IX-a G
prof. coord. Mariana Cristea

Sărbătoarea creștină a Sfântului Nicolae este una dintre cele mai frumoase și așteptate sărbători, mai ales de către copii. Pentru mine, această zi înseamnă emoție, bucurie și speranță, fiind momentul în care magia copilăriei se simte cel mai intens. Sfântul Nicolae nu este doar un aducător de cadouri, ci și un simbol al bunătății, al generozității și al credinței.

Sfântul Nicolae a fost un episcop care a trăit în secolul al IV-lea, în orașul Myra, în Asia Mică (actuala Turcia). El era cunoscut pentru inima sa bună și pentru dorința de a-i ajuta pe cei săraci și nevoiași. De-a lungul timpului, s-au păstrat multe legende despre faptele sale bune.

Una dintre cele mai cunoscute este aceea în care a ajutat trei fete sărace, lăsându-le pe ascuns pungi cu galbeni, pentru ca ele să poată avea un viitor mai bun. Din acest motiv, Sfântul Nicolae a devenit protectorul copiilor și al celor nevoiași.

Prin faptele sale, Sfântul Nicolae ne arată cât de important este să fim buni, să ajutăm fără a aștepta ceva în schimb și să ne gândim mereu la cei din jurul nostru. El reprezintă un exemplu de adevărat creștin, care trăiește în iubire, smerenie și credință în Dumnezeu.

Bucuria cadourilor este una dintre cele mai așteptate părți ale acestei sărbători. În seara de 5 decembrie, copiii își curăță ghetuțele și le așază la ușă sau la fereastră, sperând că Sfântul Nicolae va veni și le va umple cu daruri.

În același timp, există și tradiția nuielușei, care simbolizează faptul că cei care nu au fost cuminți trebuie să-și corecteze comportamentul.

Pentru copii, Sfântul Nicolae este un personaj aproape magic. Sărbătoarea Sfântului Nicolae este una plină de semnificație.

1 DECEMBRIE - ZIUA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI: TRADIȚII, OBICEIURI ȘI SEMNIFICAȚII O ZI A UNITĂȚII, A ISTORIEI ȘI A IDENTITĂȚII NAȚIONALE

de Micaela Dumitrăchescu, clasa a IX-a G

Ziua de 1 Decembrie reprezintă pentru români mult mai mult decât o simplă zi liberă din calendar. Este o zi cu o încărcătură emoțională puternică, o zi în care trecutul, prezentul și viitorul se întâlnesc. Pentru fiecare român, indiferent de vârstă sau de locul în care se află, această zi simbolizează unitatea, identitatea națională și respectul față de istorie.

În fiecare an, românii de pretutindeni celebrează această zi cu mândrie și emoție.

Fie că participă la parade, urmăresc evenimentele la televizor sau sărbătoresc în familie, oamenii simt că aparțin unei comunități mai mari. 1 Decembrie ne amintește că identitatea noastră nu este definită doar de granițe, ci de valori comune, cultură, tradiții și istorie.

Semnificația istorică a zilei de 1 Decembrie

1 Decembrie 1918 este una dintre cele mai importante date din istoria României. La Alba Iulia, mii de români s-au adunat pentru a consfinți Marea Unire, momentul în care Transilvania s-a unit cu Regatul României. Acest eveniment a fost rezultatul unui proces lung și dificil, marcat de sacrificii, speranță și dorința de libertate.

Marea Unire nu a fost doar o decizie politică, ci expresia voinței unui popor care își dorea să trăiască unit, într-un stat liber și independent. Înaintașii noștri au înțeles că doar prin solidaritate și colaborare pot construi o țară puternică. Curajul și determinarea lor au pus bazele României moderne.

VI. România frumoasă

Astăzi, această zi este un simbol al unității naționale și al mândriei de a fi român. Este un prilej de a ne aminti că libertatea și pacea nu sunt lucruri garantate, ci valori care trebuie protejate și respectate în fiecare zi.

Tradiții și obiceiuri de 1 Decembrie

Ziua Națională este însoțită de numeroase tradiții și obiceiuri care aduc oamenii împreună. Unul dintre cele mai cunoscute simboluri este steagul tricolor. Albastru, galben și roșu se regăsesc peste tot: pe clădiri, la ferestre, în mâinile copiilor sau purtate cu mândrie pe haine.

Fiecare culoare a steagului are o semnificație aparte. Albastrul simbolizează cerul și libertatea, galbenul bogăția pământului și speranța, iar roșul curajul, sacrificiul și sângele vărsat pentru libertate. Steagul este un simbol al unității și al apartenenței la națiunea română.

Paradele militare sunt un alt element important al acestei zile. Ele impresionează prin organizare și disciplină, dar mai ales prin mesajul transmis: respectul față de cei care apără țara. Pentru copii, paradele sunt un spectacol fascinant, iar pentru adulți, un moment de mândrie și recunoștință.

În multe familii, 1 Decembrie este sărbătorit printr-o masă tradițională. Fasolea cu cârnați, pâinea și vinul sunt nelipsite. Deși mâncarea este simplă, semnificația ei este profundă: unitatea familiei și bucuria de a fi împreună.

1 Decembrie văzut prin ochii tinerilor

Pentru elevi și tineri, Ziua Națională este mai mult decât o lecție de istorie. Este o ocazie de reflecție asupra trecutului și a responsabilității față de viitor. Cunoașterea istoriei ne ajută să înțelegem cine suntem și de ce valorile precum unitatea, respectul și solidaritatea sunt atât de importante.

Pentru mine, ca elev, 1 Decembrie are o semnificație aparte. Mă face să mă gândesc la sacrificiile înaintașilor și la responsabilitatea pe care o avem noi, tinerii, de a duce mai departe valorile României. Chiar și gesturile mici, precum respectul față de simbolurile naționale sau implicarea în activități școlare, pot avea un impact mare.

Simbolurile naționale și rolul lor

Steagul, imnul și stema României nu sunt simple elemente decorative. Ele reprezintă identitatea noastră, istoria și valorile comune. Imnul național, „Deșteaptă-te, române!”, este cântat cu respect la evenimente oficiale și în școli. Versurile sale transmit un mesaj puternic despre libertate, curaj și unitate.

Stema României reunește simbolic provinciile istorice și reflectă diversitatea culturală a țării. Este un semn vizual care ne amintește că, deși suntem diferiți, aparținem aceleiași națiuni.

Legătura dintre generații

Ziua Națională este un moment special în care generațiile se apropie. Bunicii povestesc nepoților despre trecut, profesorii explică semnificația istorică, iar elevii învață să respecte tradițiile. Acest schimb de experiență și valori creează o legătură puternică între trecut și prezent.

Activități culturale și educative

În școli, 1 Decembrie este marcat prin activități culturale: spectacole, recitaluri de poezie, expoziții și proiecte tematice. Aceste activități dezvoltă creativitatea elevilor și îi ajută să înțeleagă mai bine importanța Zilei Naționale.

- Excursii la muzee și monumente istorice
- Vizitele la muzee și monumente istorice sunt o modalitate excelentă de a învăța practic. Elevii pot vedea documente, fotografii și obiecte care aduc istoria la viață. Astfel, evenimentele din trecut devin reale și ușor de înțeles.

Interdisciplinaritate și lecții de viață

Ziua Națională poate fi integrată în mai multe discipline. La istorie, se studiază Marea Unire, la literatură se citesc poezii patriotice, la muzică se cântă imnul, iar la arte plastice se realizează desene tematice. Sportul poate promova munca în echipă și solidaritatea

Rolul tinerilor în păstrarea tradițiilor

Tinerii au un rol esențial în păstrarea valorilor naționale. Implicarea în activități culturale și educative ajută la transmiterea tradițiilor către generațiile viitoare.

1 Decembrie este mai mult decât o sărbătoare. Este o lecție de istorie, o sursă de mândrie și un moment de reflecție. Este ziua în care ne amintim că suntem parte dintr-o comunitate unită, cu valori și tradiții puternice. Pentru mine, ca elev, această zi reprezintă respect față de trecut și speranță pentru viitor.

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

de Andrei Manea, clasa a XI-a F

Astăzi, dragă Românie,
Ziua iară ți-o serbăm,
Și noi toți, cu bucurie,
Imnul cu drag ți-l cântăm.

Scumpă țară, Românie,
Ce ai numai bogății,
Fac această poezie
Pentru tine, ca să știi.

Ești plină de energie
Și de tot ce-i mai frumos,
Ești precum o melodie
Ce sună armonios.

Noi îți mulțumim mereu
Că ne-ai ferit de dușmani;
Să rezști a fost chiar greu

De 107 ani.

Am luptat și vom lupta
Pentru România Mare,
Nimeni nu poate forța
Să-i dăm visului uitare.

Astăzi, dragă Românie,
Este numai ziua ta,
La mulți ani, ție și mie,
Românie, țara mea!

Desen realizat de Bianca Olaru, clasa a IX-a F

Desen realizat de Luca Andrei Ștefan

CELEBRATING MIHAI EMINESCU AND ROMANIAN CULTURE

de Bianca Cioboată, Maria Andrei, clasa a XII-a C,
prof. coord. Adriana Cipcă

În cadrul orei de limba engleză, l-am celebrat pe Mihai Eminescu, poetul național al României, prin traducerea și scrierea poeziilor sale în limba engleză. Această activitate ne-a ajutat să înțelegem mai bine profunzimea operei sale literare și să îi apreciem contribuția la cultura românească și la Ziua Culturii Naționale.

Cu siguranță, mulți dintre noi, adolescenții, nu suntem la fel de conectați și pasionați de poezii și literatură ca în trecut; însă activitățile precum cea de acum pot readuce la suprafață importanța și profunzimea ce țin de lucrurile lăsate nouă de către acești mari scriitori.

Această zi în care l-am comemorat pe Mihai Eminescu a adus tineretului abilitatea de a înțelege cuvintele sale alese cu grijă și ocazia de a ne păstra în viață istoria literaturii noastre române.

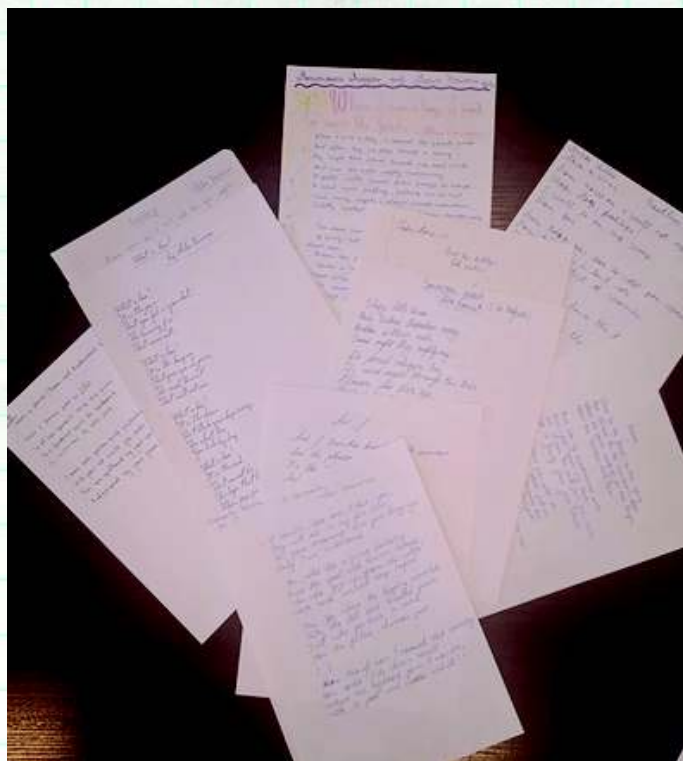
Nu ar trebui să lăsăm pasul înaintat cu care tehnologia avansează sau modernizarea colectivului și vieții noastre să îngroape patrimoniul nostru. Este cultura noastră, iar tot ce îi conturează existența este la fel de importantă, așadar din când în când ar trebui să ne uităm în trecutul nostru comun cu inimile deschise.

During our English class, we celebrated Mihai Eminescu, Romania's national poet, by translating and writing his poems in English. This activity helped us better understand the depth of his literary work and allowed us to honor his contribution to Romanian culture and the National Culture Day.

Certainly, most of us teens aren't as connected and passionate about poetry and literature as back in the day, but activities such as this one can bring up to the surface the importance and depth of the works left behind by these great authors.

This day of celebration brought to our youth the ability to understand those carefully curated words with more clarity and the opportunity to keep the history of our literature alive.

We should not let the speed of our technology or the modernisation of our society and lives bury our cherished heritage. Our culture, and everything that shapes it is just as important and we should always look back from time to time with a warm heart.

VORBEȘTE-NCET DE MIHAI EMINESCU

Vorbește-ncet, urmează înainte
Cu glasul tău, izvor de mângâiere,
Căci vorba ta-i ca lămura de miere
Și-nțelesul ei e prea cuminte.
Să pot să te privesc încet – n-aș cere
Nimica alta, scumpe înger sfinte,
Când ochii tăi îmi spun fără cuvinte
Și-arată milă, dragoste, durere.
Tu, idol scump și dulcea mea lumină,
Rămâi în brațul meu întotdeauna,
Căci numai ție-al meu suflet se închină.
Vorbește-ncet, privește-mă întruna,
De chipul tău viața mea e plină,
Pot fi minunica tine nu-i nici una.

*Desen realizat de Vlad Girnet,
clasa a IX-a G*

TALK SLOWLY BY MIHAI EMINESCU

Traducere de Horia Paraschiv, clasa a IX-a B,
prof. coord. Florina Chirvasiu

Speak softly, keep moving forward,
Your voice a spring of tender grace;
Your words, the purest honey drawn,
Your mind too gentle for this place.
To gaze on you through endless time
Is all I ever dare to pray; oh, good holy angel
When your eyes, without a word
Speak love and pain and mercy
Oh, cherished idol, so sweet light,
Abide forever in my arms;
At your glance, my soul must kneel,
Enchanted by your silent charms.
Speak softly still, and look on me,
My life is filled with your dear sight;

*Desen realizat de Thea Marcu,
clasa a X-a H*

ȘI DACĂ...
DE MIHAI EMINESCU

Și dacă ramuri bat în geam
Și se cutremur plopilor,
E ca în minte să te am
Și-ncet să te apropii.

Și dacă stele bat în lac,
Adâncu-i luminându-l,
E ca durerea mea s-o-mpac,
Înseninându-mi gândul.

Și dacă norii deși se duc
De iese-n lăcu luna,
E ca aminte să-mi aduc
De tine-ntotdeauna.

IF BRANCHES ...
BY MIHAI EMINESCU

Traducere de Raisa Marciu, clasa a IX-a F
prof. coord. Ovidiu Solonar

If branches tap my window-pane
And aspens quiver sheer,
'Tis to remember you again
And slowly bring you near.

If stars are mirrored in the lake
And lighten it deep down,
'Tis but to soothe my heartfelt ache
And all my grief to drown.

And if the gloomy clouds fly past
And let the moon's sphere rise,
'Tis for my memory to recast
The image of your eyes.

*Desen realizat de Vlad Gîrnet,
clasa a IX-a G*

FOLCLORUL - PUNTEA CARE UNEȘTE POPOARELE

de Amalia Ioana Șofelea, Clasa a-IX-a F
prof. coord. Ioana Sandu

În fiecare colț al lumii, oamenii își păstrează rădăcinile prin tradiții, cântece, dansuri și obiceiuri transmise din generație în generație. Folclorul nu este doar o amintire a trecutului, ci o parte vie a prezentului. Acesta vorbește despre bucurie, credință, respect și apartenență la o comunitate. Tradițiile, chiar dacă diferă în formă, au același scop: să unească oamenii și să aducă sens momentelor importante din viață.

Tradiții și obiceiuri românești

România este o țară bogată în folclor și obiceiuri străvechi. De la ritualurile de nuntă, la sărbătorile de iarnă sau de primăvară, fiecare regiune are farmecul ei. În Maramureș, de exemplu, portul popular este purtat cu mândrie, iar colindele răsună în fiecare casă în Ajunul Crăciunului. În Moldova, copiii merg cu „Steaua”, vestind Nașterea Domnului, iar în Muntenia se păstrează obiceiul „Caprei” și al „Ursului”, dansuri pline de energie și simbolism.

Primăvara aduce „Mărțișorul”, mic simbol al renașterii naturii, iar la Paște, ouăle înroșite și cozonacul umplu casele de miros și culoare. „La noi, fiecare sărbătoare e prilej de a fi împreună și de a ne aminti cine suntem”, povestește o bătrână din zona Bucovinei.

Tradiții din Asia – frumusețea simplității și respectului

În Asia, obiceiurile reflectă echilibrul dintre om și natură. În Japonia, festivalul Hanami este o sărbătoare a florilor de cireș. Mii de oameni se adună în parcuri pentru a admira frumusețea efemeră a florilor roz, simbol al vieții trecătoare. Tot în Japonia, ceremonia ceaiului este o adevărată artă. Gesturile lente și precise exprimă respect, armonie și liniște interioară.

În China, Anul Nou Chinezesc este cea mai importantă sărbătoare. Străzile se umplu de lămpioane roșii, dansatori în costume de dragon și focuri de artificii. Este o perioadă a reînnoirii și a recunoștinței față de familie și strămoși.

Tradiții din Africa – dans, culoare și comunitate

Africa este un continent al ritmurilor, al dansului și al legăturii profunde cu natura. În Kenya și Tanzania, dansurile tradiționale sunt o formă de comunicare, iar fiecare mișcare are un sens: bucurie, tristețe, curaj sau rugăciune. Tobe bat în ritmuri sacre, iar cântecele sunt transmise pe cale orală, din tată-n fiu.

VIII. Maratonul tradițiilor

În Nigeria, festivalurile dedicate zeilor și strămoșilor combină măști colorate, costume impresionante și dansuri de sărbătoare. „Când dansăm, nu mai suntem indivizi – suntem un singur suflet, al tribului nostru”, spune un bătrân războinic.

America Latină – viața ca o sărbătoare

În America Latină, tradițiile sunt o explozie de culoare, credință și emoție. În Mexic, Día de los Muertos – Ziua Morților – nu este o zi de tristețe, ci o celebrare a legăturii dintre cei vii și cei trecuți în neființă. Casele sunt decorate cu flori de gălbenele, fotografii și ofrande, iar oamenii își amintesc cu bucurie de cei dragi.

TÂRGUL CADOURILOR DE CRĂCIUN - LOCUL UNDE IDEILE PRIND VIAȚĂ ȘI MAGIA DEVINE REALITATE

de Andra Maria Constantin, clasa 10G,
prof. coord. Robert Rădulescu

Într-o dimineață de decembrie, liceul nu mai este doar un spațiu al orelor și al testelor. Luminile strălucesc altfel, holurile par mai primitoare, iar vocile elevilor sunt mai vesele ca de obicei. Crăciunul se apropie, iar odată cu el, în liceul nostru prinde viață un eveniment care reușește, an de an, să aducă oamenii împreună: Târgul Cadourilor de Crăciun.

Organizat cu sprijinul domnului profesor coordonator Rădulescu, târgul devine rapid punctul de atracție al perioadei festive. Clasele se transformă în mici ateliere de creație, unde imaginația nu are limite. Elevii își pun ideile în practică, iar din mâinile lor ies ornamente, decorațiuni, cadouri personalizate și obiecte care spun povești prin culoare și originalitate.

Pentru câteva ore, rolurile se schimbă. Elevii devin mici antreprenori, învățând ce înseamnă munca în echipă, promovarea unui produs și dorința de a oferi ceva special. Profesorii și membrii conducerii liceului vizitează standurile, admiră creațiile și susțin inițiativa, contribuind la atmosfera caldă și plină de entuziasm.

Ceea ce impresionează cel mai mult este diversitatea și pasiunea din spatele fiecărui obiect expus.

Fiecare echipă vine cu o idee proprie, fiecare produs poartă amprenta muncii și a dedicării celor care l-au realizat. Târgul devine astfel un adevărat tablou al creativității, în care emoția și bucuria se împletesc firesc.

Am participat de două ori la acest târg și, de fiecare dată, experiența a fost una specială. Am confecționat oameni de zăpadă în interiorul cojilor de nuci și felii de portocale uscate, perfecte pentru a fi agățate în brad. Entuziasmul creației a fost dublat de bucuria dialogului cu cei care se opreau la stand, interesați, curioși și încântați de ideile noastre.

Dincolo de obiectele vândute, târgul oferă lecții valoroase. Dezvoltă spiritul de echipă, încrederea în sine și perseverența, dar îi și inspiră pe cei care visează la un viitor în domeniul afacerilor. În același timp, oferă libertatea de a alege ce se întâmplă cu banii strânși, transformând acest eveniment într-o oportunitate de a face bine.

În opinia mea, cea mai frumoasă parte a târgului este șansa de a aduce bucurie copiilor fără posibilități. În perioada sărbătorilor, un gest mic poate însemna enorm, iar un cadou oferit din suflet poate schimba o zi – sau chiar mai mult.

Târgul Cadourilor de Crăciun nu este doar un eveniment din calendarul liceului. Este o experiență care lasă urme, creează amintiri și ne amintește că magia Crăciunului se naște din oameni, idei și dorința de a dăruia. Cu siguranță, voi reveni la următoarele ediții, cu același entuziasm și bucurie, pregătită să contribui din nou la această poveste de iarnă.

LAPONIA - ACOLO UNDE POVEȘTILE PRIND VIAȚĂ

de Beatrice Hărăbor, clasa a IX-a G

prof. coord. Ioana Sandu

La începutul lunii decembrie am avut ocazia să trăiesc una dintre magicele experiențe din viața mea: o vacanță în Laponia, regiune aflată în nordul Finlandei, tărâmul copilăriei fără vârstă. Am plecat împreună cu părinții, mătușa și verișorul, plină de emoție și nerăbdare să descopăr locurile despre care citisem în povești. Am zburat din București către Bruxelles, unde am avut escală. Am continuat drumul spre Rovaniemi, orașul unde aveam cazarea. Când am coborât din avion în Finlanda, am simțit imediat că pășesc într-un basm: ningea mărunț, iar peste tot era un covor gros de zăpadă.

Încă din primele ore am observat ceva ce m-a surprins mult: în Laponia este lumină doar patru ore pe zi, între 10:00 și 14:00. Restul timpului este întuneric adânc, ca o noapte fără sfârșit. De multe ori aveam impresia că trebuie să merg la culcare, deși era încă după-amiază. A fost o senzație ciudată, dar fascinantă, ca și cum timpul ar fi avut alte reguli în partea aceea de lume.

În fiecare seară plecam să vedem Aurora Boreală. În prima noapte cerul nu ne-a oferit nicio surpriză, dar în a doua seară, după ce am mers printr-o pădure deasă până la râul înghețat Kemijoki, s-a întâmplat magia. Lumini verzi și mov au început să danseze pe cer, ca niște panglici uriașe care se unduiau peste orizont. A fost un spectacol de neuitat, care mi-a tăiat respirația și m-a făcut să înțeleg de ce atât de mulți oameni visează să vadă aurora măcar o dată în viață.

În fiecare zi mergeam în Satul lui Moș Crăciun, aflat la doar 6 km de Rovaniemi, un loc în care simțeai cu adevărat că magia prinde viață. Peste tot vedeam elfi îmbrăcați în haine colorate, alergând veseli dintr-un loc în altul, ajutând copii, pregătind daruri sau organizând întâlnirile cu Moșul. Prezența lor făcea ca satul să pară un stup plin de energie și bucurie. Cea mai emoționantă experiență a fost întâlnirea cu Moș Crăciun.

VIII. Maratonul tradițiilor

Când am intrat în casa lui, parcă pășeam direct într-o poveste: pereți din lemn cald, lumini blânde, scrisori din toată lumea, jucării, globuri și un miros de scorțișoară și brad. Moșul era exact ca în basme – blând, cald, cu un zâmbet care îți încălzea sufletul. M-a întrebat de unde vin, iar când i-am spus că sunt din România, mi-a transmis urări pentru toți românii. A fost un moment atât de intens încât am simțit, pentru câteva clipe, că sunt prinsă între realitate și magie.

Am trăit experiențe incredibile: o plimbare cu sania trasă de reni prin pădurea albă ca într-un vis, dar și o aventură plină de adrenalină cu sania trasă de câini husky. Am descoperit gusturi noi: carne de ren, somon la grătar și, desigur, turtă dulce tradițională, diferită de cea de acasă – mai aromată, mai intensă, cu un gust special de neuitat. Am trimis vederi celor dragi de la Poșta Moșului și m-am plimbat printre căsuțe care păreau făcute din turtă dulce.

Un lucru care mi-a rămas în suflet a fost calmul oamenilor. Toți finlandezii erau liniștiți, pașnici și zâmbitori. Aveau un fel de a vorbi și de a se purta care îți transmitea imediat o stare de pace. Te puteai plimba oriunde, la orice oră, chiar și în întunericul acela continuu, fără nicio teamă. Era ca și cum noțiunea de zi și noapte ar fi dispărut complet, iar în locul ei rămânea doar siguranța și liniștea.

În primele zile temperaturile au fost blânde, între -2 și -4 grade, dar în ultima zi au ajuns la -15 grade, un frig care se simțea până în oase. Cu toate acestea, nimic nu putea umbri frumusețea experienței. Am trecut și Cercul Arctic, un moment plin de emoție și mândrie, ca și cum aș fi bifat un pas important pe harta propriilor mele aventuri.

Vacanța în Laponia, acest colț magic al Finlandei, a fost pentru mine o experiență unică, de neuitat, o călătorie care merită trăită măcar o dată în viață. Totuși, deși pare genul de destinație pe care o bifezi o singură dată, eu simt deja că voi reveni cândva acolo. Magia acelui loc te cheamă înapoi, iar eu știu că într-o zi mă voi întoarce să re trăiesc farmecul nordului și liniștea care mi-a rămas în suflet.

A MEMORABLE VISIT

de Cezar Florea, clasa a XII-a F
prof. coord. Florina Chirvasiu

In 2023 I was given the opportunity to go on a school trip organized by my middle-school English teacher.

The group met at the airport on the 30th July. Once we got past the checkpoint, we made ourselves comfortable, got onto our plane and headed into a different world.

The destination was Florida, specifically, Miami, the home to some of the most beautiful beaches in the world.

Everyone attending this program would participate in several English classes on the week days, but once those were over, we would explore all of the attractions Miami had to offer.

I would like to specifically discuss three places we've been to, as these are, in my opinion, the real highlight of this trip.

First, the Everglades.

The Everglades is a subtropical marsh region home to endangered, rare and exotic wildlife. We, not got to see a show performed by a professional regarding alligators, but we also got the chance to touch one. It was like touching a rough bumpy rock on its back, but its belly was surprisingly soft.

Second, Universal Studios theme park in Orlando.

It was a dream come true for a fan of Stan Lee's creations such as myself, attending many interesting rides, seeing a few Easter eggs me and my friends caught onto. I highly recommend this theme park if you have the opportunity to visit it.

It was a dream come true for a fan of Stan Lee's creations such as myself, attending many interesting rides, seeing a few Easter eggs me and my friends caught onto. I highly recommend this theme park if you have the opportunity to visit it.

Finally, NASA's Kennedy Space Centre

That's right, NASA. We had a small presentation about its history, we stayed in the room which was the same operation room to assure Apollo 11 reached the moon, one of the most infamous astronauts being Neil Armstrong, we got to touch a piece of the moon, and, best of all, we got to test a few stimulations, the most memorable one being when a rocket launches to space. The sensation was strange, it felt like being in a constant overwhelming state of vibration and sustained powerful force that pushed you back into your seat.

I've managed to experience with my own eyes a thrilling journey, it was especially better being with some very dear friends of mine, an adventure with people that are very dear to my heart, and I'm so grateful that I was able to make an appearance.

THE FIRE WITHIN: A JOURNEY OF RESILIENCE AND PASSION

de Alice Elena Niculaie, clasa a XII-a F
prof. coord. Florina Chirvasiu

Life... life is so abstract and complex! What you see today may not exist tomorrow, yesterday's truth may lose its validity today. And yet, life remains beautiful, with all its shades and contradictions. It depends only on us, on our human condition and our soul, to make it bloom, to fill it with light, hope, and fulfillment.

Let me tell you about myself. My name is Alice, an 18-year-old young lady. Beyond any social status, I am just a simple girl with big dreams, with fears and uncertainties about the future and what I am capable of achieving. Great expectations come with great fears. But you know what? Everything depends on us, on how fiercely we believe that we can overcome any obstacle.

We must have faith that we are strong enough to change the world we live in. No matter how small we are or where we come from, the inner force that lies within us can become everything. And now, back to me... Writing is one of the arts that has revealed to me the deepest secrets of life. It gave me wings and lifted me higher. But do you think it was easy to reach this point, to express myself like this, to speak so freely about courage and determination? No. We are not flawed for struggling to express our emotions, but it is a mistake to not believe in our own potential, to stay silent on the sidelines, waiting for things to change on their own. Because they won't.

Beyond the encouragement of mentors, famous personalities, writers, and successful artists, each and every one of them got where they are through perseverance, relentless hard work, and unwavering determination. If they had not believed in their own dreams, maybe today we wouldn't have the inspiration they offer us. The power is within us. And if we refuse to see the beauty in something, we will never see it. Shall we continue the story? I'm eager!

Before embracing the art of writing, my first love as a child was dancing. I was always an energetic child, with a bright smile, eager to discover the world, to learn, and to get involved in as many activities as possible. When I was 4 or 5 years old, dance took hold of me in an eternal rhythm—one that I know I will carry in my soul forever.

Encouraged by my parents, I took up ballroom dancing. I was fascinated by this art—from the elegant shoes with their minimalistic details to the vibrant, meticulously stitched dresses that sparkled under the stage lights. Like any sport, dancing required competitions and a well-defined path toward performance. But to continue, I needed a partner, and without one, at a certain age, the road would end.

I worked day after day, I put in physical and financial effort, but the results were slow to appear. Disappointment weighed heavily on me, especially since my parents' concern was becoming more and more evident. My coach didn't give me much hope—on the contrary, he often criticized me. These thoughts overwhelmed me, especially as I approached the age limit of 14, after which I could no longer compete solo.

IX. Orizont și plurilingvism

Then, in a single moment, everything changed. An entire year... confined to a bed. Why? Because of an injury that closed every door to any form of sport.

Children can be reckless, and I was no exception. I was bursting with energy, I didn't listen, and I broke my leg trying to ride a bicycle.

You know, I don't want to bore you, but I need to emphasize something important: the pain, the suffering, and the helplessness I experienced were overwhelming. Waking up in a bed from which I could barely move, going through months of recovery, having a limp, seeing my dreams shattered, watching my parents worry, feeling fear and anxiety because I was far from my friends, school, and the activities I once loved. But, more than anything, I was separated from dance. Yes, I was torn away from the thing I had loved most until then.

But you know what? When you feel like you've hit rock bottom, if you truly want to rise, you will! And I did.

No one believed I had a chance. I had fallen so far behind—new steps, choreographies, a solid training rhythm, competitions. My coach told me I was wasting my time and that even if I recovered, it would be too late—especially without a partner. And to make things worse, he hit with a cold, hard fact: every year, fewer and fewer boys choose to practice ballroom dancing.

I was cast aside, erased from that world.

But that was the moment of my rebellion, my rebirth. I felt something—someone—pushing me forward, whispering: Prove them wrong, Alice! You have to fight for yourself, for what you want, for what you dream of!

If a flower is withering, nourish it! If life gives you lemons, make lemonade! When reality doesn't inspire you, change your perspective and create your own path.
So that's what I did.

IX. Orizont și plurilingvism

I told myself: Alice, you can do this! From that day on, no negative thought found a place in my mind. I fought. Every single day, at home, I learned new steps with the help of YouTube. I trained regularly to regain my mobility and balance, and I searched for my missing piece, the key to my comeback—a partner.

Little by little, the results began to show.

And guess what? I became better, stronger, and more explosive than ever before. The things I used to admire only in videos, I could now do with my own body.

As for the partner I had been searching for over ten years? Destiny aligned things better than I ever imagined.

During recovery sessions, I met a boy with a story similar to mine. Once an outstanding dancer, he had been forgotten by the world after an injury. No one remembered his name. He had been abandoned, and now, just like me, he was fighting to reclaim his place. His foot longed to strike the floor with the same intensity as before, but it needed time.

From the moment we shared our stories, we knew: Nothing happens by chance. We had a mission: to work, to believe in our dream, and to look forward, never back!

After our full recovery, we returned together in front of my coach. Explosive, radiating joy, passion, and strength, and yes, his response matched our energy: we were ready to step back into the circuit. Yes, we did it, and it is possible!

Today, we are still those same two young dreamers, who feel an overwhelming joy when we hear our number called in the finals. The same kids who endured hardships, disappointments, sleepless nights, and yet never gave up on their dream. Who now, with the same light in their eyes, look at each other with pride as the unmistakable voice of André Rieu echoes through the speakers.

If I could turn back time, I wouldn't change a single thing. Not a single tear, not a single sleepless night, not even the accident—because every single struggle shaped me into the person I am today.

I had to learn that only I can dictate the course of my own life. If I don't see color in the sky, if I don't carry it in my soul, no divinity, no person, no being will offer it to me for free. Life is about faith, truth, and strength. When you feel that you can move the Earth from the Milky Way itself, it means you have discovered the power that burns inside you.

It exists within all of us, waiting silently to be awakened.

Seek it! Embrace everything life offers. And if you have the privilege, express yourself, create, dream! A dream can become reality.

I've proven that to you, haven't I?

DESPRE CLUBUL DE LECTURĂ LTT (COORD. ANAMARIA MUCENICU)

Interviu realizat de Lavinia Cobzaru, clasa a IX-a F
prof. coord. Ioana Sandu

1. 1. Cum te numești, din ce clasă faci parte? De ce alegi să studiezi în LTT?

Mă numesc Olaru Bianca și sunt elevă în clasa a IX-a F. Am ales să studiez la Liceul Teoretic „Traian”, deoarece este cunoscut pentru comunitatea unită, sprijinul oferit de profesori și accentul pus pe educație. De asemenea, activitățile extracurriculare și rezultatele bune ale absolvenților la examenul de bacalaureat au contribuit la alegerea mea.

2. Cum ai aflat despre clubul de lectură? Oferă-mi două motive pentru care preferi frecventarea unei astfel de activități.

Am aflat despre clubul de lectură de la diriginta mea, profesoara de română Ioana Sandu, și de la prieteni. Am ales să particip, deoarece îmi place să citesc și să discut despre cărți, iar clubul îmi oferă ocazia de a descoperi lecturi noi și de a-mi exprima opiniile într-un mediu plăcut.

3. Ce te-a determinat să te înscrii în clubul de lectură LTT?

Dorința de a cunoaște persoane cu aceeași pasiune pentru lectură m-a determinat să mă înscriu în clubul de lectură. De asemenea, m-a atras ideea unui spațiu în care opiniile sunt ascultate și respectate, unde mă pot exprima liber, cu încredere, fără teama de a fi judecată.

4. Ai mai participat până acum la cluburi de lectură sau la activități asemănătoare?

Nu, nu am mai participat până acum la cluburi de lectură, mai ales că în vechea mea școală nu exista această oportunitate. Tocmai de aceea sunt entuziasmată să descopăr noi perspective asupra cărților și să discut cu alți participanți.

5. Care a fost prima ta impresie despre clubul de lectură?

Prima mea impresie despre clubul de lectură a fost aceea că este un loc deschis, cu persoane minunate, unde pot fi eu însămi și să fac ceea ce îmi place, fără teama de a fi judecată. Atmosfera este primitoare și relaxată, iar discuțiile despre cărți sunt interesante, cât și inspiraționale. M-a surprins plăcut cât de ușor m-am simțit integrată și cât de mult mi-a plăcut să împărtășesc propriile idei.

6. Care sunt punctele forte ale coordonatorului clubului de lectură și în ce mod sunt organizate întâlnirile?

Punctele forte ale coordonatorului acestui proiect, pe care le-am remarcat încă de la început, sunt firea sa caldă și blândă. Ne ascultă pe fiecare în parte și ne respectă opiniile, ceea ce ne oferă încredere și ne face să ne simțim confortabil să ne exprimăm ideile. În plus, apreciez foarte mult faptul că ne oferă libertatea de a alege cărțile pe care le citim, ceea ce face întâlnirile mai interesante și mai interactive.

7. Cum ți se par cărțile alese în cadrul clubului de lectură? Ai propus vreuna dintre cărțile abordate?

Cărțile alese în cadrul clubului de lectură mi se par foarte interesante și variate, iar faptul că selecția acestora se face prin vot oferă fiecărui membru posibilitatea de a-și exprima preferințele. Astfel, fiecare întâlnire aduce idei și perspective noi, încurajează discuții dinamice. Deși până acum nu am propus o carte, îmi doresc ca pe viitor să contribui și eu cu o sugestie.

8. Există o carte sau un text studiate la clubul de lectură care ți-a plăcut în mod special? De ce?

Prima întâlnire a clubului de lectură a fost pentru mine o experiență plăcută și interesantă. Am discutat despre mai multe cărți, iar ceea ce m-a impresionat cel mai mult a fost atmosfera deschisă, care ne-a permis să socializăm și să vorbim liber despre pasiunea noastră pentru citit. Mi-a plăcut să ascult prezentările colegilor și să descopăr prin rezumatele lor titluri noi, multe dintre ele potrivindu-se preferințelor mele de lectură. Această întâlnire m-a ajutat să mă simt integrată în grup și mi-a provocat dorința de a participa activ la discuțiile viitoare.

9. Cu ce crezi că te ajută participarea la clubul de lectură? Precizează-mi două elemente nou însușite prin această activitate.

Prin participarea la clubul de lectură am reușit să îmi exprim mult mai ușor opiniile, atât în viața de zi cu zi, cât și în cadrul acestei activități. Întâlnirile m-au ajutat să capăt mai multă încredere în mine și să îmi exprim ideile fără teama de a greși. De asemenea, am avut ocazia să socializez mai mult cu copii de vârsta mea, cu care împărtășesc aceeași pasiune pentru citit. Consider că acest club are un rol important în dezvoltarea mea personală, deoarece mă ajută să comunic mai bine, să fiu mai deschisă și să mă implic activ în discuții.

10. Ce ai dori să se îmbunătățească în cadrul clubului de lectură? Te rog să adresezi prin intermediul acestui interviu două propuneri sau întrebări coordonatorului clubului.

Consider că clubul de lectură este foarte bine organizat și că întâlnirile sunt interesante și pline de idei noi. Totuși, aș avea două curiozități pentru coordonator:

1. Dacă am putea organiza o sesiune în care fiecare să prezinte o carte preferată printr-o scurtă scenetă sau un mic joc, pentru a face discuțiile mai interactive ?

2. Dacă ar fi posibil să creăm o listă de recomandări a membrilor clubului, în care fiecare să sugereze o carte pe care o consideră valoroasă sau interesantă, astfel încât să descoperim titluri noi și captivante?

II. 1. Cum te numești, din ce clasă faci parte? De ce alegi să studiezi în LTT?

Mă numesc Stan Sofia și sunt elevă în clasa a IX-a F, coordonată de doamna dirigintă Ioana Sandu. Am ales să studiez la Liceul Teoretic „Traian” deoarece am auzit multe lucruri bune despre acest liceu. Mi s-a spus că aici se desfășoară numeroase activități interesante, iar cadrele didactice sunt implicate și apropiate de elevi, lucru care pentru mine a contat foarte mult.

2. Cum ai aflat despre clubul de lectură? Oferă-mi două motive pentru care preferi frecventarea unei astfel de activități.

Am aflat despre clubul de lectură datorită profesorilor care l-au promovat, dar și prin afișele expuse în liceu. Îmi place să particip la acest club deoarece am ocazia să cunosc oameni noi și să socializez, dar și pentru că mă motivează să citesc mai mult. În plus, este foarte interesant să dezbați o carte împreună cu alte persoane și să afli opinii diferite.

3. Ce te-a determinat să te înscrii în clubul de lectură LTT?

M-am înscris în clubul de lectură deoarece îmi place să citesc și mi s-a părut o idee foarte frumoasă să pot împărtăși această pasiune și cu alți elevi care au aceleași interese ca mine.

4. Ai mai participat până acum la cluburi de lectură sau la activități asemănătoare?

Nu, nu am mai participat până acum la cluburi de lectură sau la activități asemănătoare, deoarece în fosta mea școală nu se organizau astfel de activități. Tocmai de aceea, clubul de lectură din acest liceu a fost pentru mine o experiență nouă.

5. Care a fost prima ta impresie despre clubul de lectură?

Prima mea impresie a fost una foarte bună. Mi s-a părut un loc cald și liniștit, unde te poți simți în largul tău. Nu există presiunea notelor sau teama de a greși, ceea ce face atmosfera mult mai relaxantă.

6. Care sunt punctele forte ale coordonatorului clubului de lectură și în ce mod sunt organizate întâlnirile?

Unul dintre punctele forte ale coordonatorului clubului este calmul și modul plăcut de a comunica. Domnișoara bibliotecară vorbește foarte cald și prietenos cu noi, elevii, și creează o atmosferă deschisă, în care fiecare se simte ascultat. Întâlnirile sunt organizate într-un mod lejer, bazat pe discuții și schimb de idei.

7. Cum ți se par cărțile alese în cadrul clubului de lectură? Ai propus vreuna dintre cărțile abordate?

Mi se pare foarte corect faptul că tematica este aleasă prin vot, așa cum s-a întâmplat și luna aceasta. Tema aleasă este potrivită pentru toată lumea, indiferent de preferințele de lectură. Eu nu am propus încă o carte, dar mi-ar plăcea să o fac pe viitor.

8. Există o carte sau un text studiate la clubul de lectură care ți-a plăcut în mod special? De ce?

La prima întâlnire am discutat despre mai multe cărți, iar ceea ce mi-a plăcut cel mai mult a fost faptul că am socializat și ne-am împărtășit pasiunea pentru citit. Rezumatele realizate de colegi mi-au atras atenția, deoarece multe dintre cărțile prezentate păreau exact pe stilul meu.

9. Cu ce crezi că te ajută participarea la clubul de lectură? Precizează-mi două elemente nou însușite prin această activitate.

Participarea la clubul de lectură mă ajută în primul rând să socializez mai ușor cu alți elevi. De asemenea, contribuie la dezvoltarea mea personală și îmi oferă un spațiu în care mă pot relaxa. Prin această activitate am învățat să îmi exprim mai bine opiniile și să ascult punctele de vedere ale celorlalți.

10. Ce ai dori să se îmbunătățească în cadrul clubului de lectură?

În opinia mea, clubul de lectură este foarte bine organizat și nu consider că ar fi necesare schimbări majore. Totuși, aș dori să adresez coordonatorului două întrebări:

– Pe viitor, ar fi posibil să avem mai multe activități interactive, cum ar fi jocuri sau dezbateri pe echipe?

– Există posibilitatea de a invita, la un moment dat, un scriitor sau un invitat special pentru a discuta despre lectură?

CLUBUL DE LIMBA JAPONEZĂ AL LICEULUI TEORETIC „TRAIAN” de Anamaria Mucenicu, bibliotecar

Limba japoneză este la fel de exotica și complexă precum cultura niponă. Aspecte ale culturii (politețea, ierarhia socială, dar și distincția foarte clară între viața personală și societate) se regăsesc pe deplin și în limba vorbită. Aceste particularități culturale au devenit cunoscute și în spațiul nostru prin apariția benzilor desenate japoneze și a filmelor de animație, motiv pentru care interesul pentru Japonia este în continuă creștere.

Clubul și-a început activitatea în primăvara anului 2025 și și-a propus să îi învețe pe elevi într-un mediu relaxat și deschis bazele limbii japoneze. Prima treaptă pe care trebuie să o parcurgă un elev al clubului este să învețe sistemul complex de scriere specific limbii japoneze.

Un elev care dorește să învețe limba japoneză este nevoit să își însușească nu unul, ci trei alfabetele diferite, fiecare având utilizarea sa specifică. Pentru început, va trebui să învețe hiragana, un sistem de scriere folosit pentru a reprezenta cuvintele de origine japoneză, precum sushi, Tokyo, inu șamd. Există semne diferite pentru vocalele a, i, u, e, o și semne diferite pentru fiecare grup de consoană + vocală (ka, ki, ku, ke, ko, sa, shi, su, se, so șamd). Există și nenumărate excepții reprezentate de sonorizări diferite, combinații de semne care produc alte citiri, ideograme a căror vocală nu se citește etc.

Cel de-al doilea alfabet este katakana, conceput pentru a reda în limba japoneză cuvinte de proveniență străină, în mare parte preluate din limba engleză ca urmare a influenței americane de după cel De-al Doilea Război Mondial (de exemplu: computer, care va respecta regulile fonetice ale limbii japoneze și va fi transformat în konpyuuta). Alfabetul este folosit și pentru a scrie nume străine ușor modificate, de exemplu: numele Olga va deveni Oruga, dat fiind faptul că în limba japoneză nu există litera L.

Ultimul alfabet, care are și cel mai mare grad de dificultate, este kanji, reprezentat de ideogramele chinezești adoptate de japonezi. Acestea sunt complexe și desemnează sensul cuvântului, reușind să înlăture confuzia prin reprezentări grafice diferite ale unui cuvânt cu pronunție identică.

Elevii parcurg toate aceste aspecte în cadrul clubului, primesc materiale ajutătoare și îndrumare, însă cheia succesului rămâne repetiția, mai ales la început. Cu siguranță, motivația de a învăța o limbă nouă poate constitui un factor major în parcursul unui participant.

kan ji
漢字

hi ra ga na
ひらがな

ka ta ka na
カタカナ

IARMAROCUL DOVLECILOR LA „TRAIAN”

de Anamaria Mucenicu, bibliotecar

Venirea toamnei aduce cu sine o schimbare de culori: cromatica aprinsă a verii și verdele vibrant al frunzelor se transformă în galben, ruginiu și roșu. Recolta de toamnă este sărbătorită în cadrul școlar prin sculptarea de dovleci, care se numără printre cele mai cunoscute produse ale toamnei.

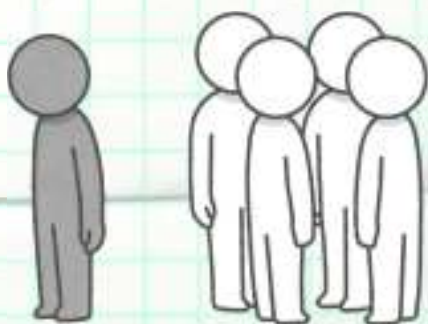
Concursul de sculptat dovleci a avut loc între 3-5 noiembrie 2025 și a avut ca obiectiv stimularea creativității elevilor prin încurajarea laturii lor artistice. Elevii au decorat dovleci și și-au pus amprenta asupra produsului: unii participanți le-au atribuit trăsături umane (perucă, gene, nas, ochelari), în timp ce alții s-au folosit de suprafața acestui fruct drept șevalet, pictând o Mona Lisa a desenelor animate. Există însă și participanți care au ales să interpreteze regulamentul concursului și au „sculptat” dovleci din...croșetă! Au construit un decor de poveste toamnătică din ață portocalie și verde, cu multă răbdare și iscusință. Produsul final nu este doar frumos și creativ, ci este și „reciclabil”: dovlecii croșetați pot fi refolosiți de nenumărate ori în viitor.

Cu siguranță, concursul de dovleci sculptați le-a oferit elevilor liceului ocazia de a-și exprima talentul în diferite domenii artistice. Venirea toamnei și împlinirea roadelor sale este sărbătorită prin contact direct cu fructele naturii – fie că vorbim despre dovleci comestibili sau despre dovleci de lână, ceea ce îi face pe adolescenți să aprecieze mai mult munca pământului și frumusețea naturii care ne înconjoară. Toți participanții au fost premiați pe măsura originalității și frumuseții dovlecilor lor.

DISCRIMINAREA

de Beatrice Hărăbor, clasa a IX-a G
prof. coord. Ioana Sandu

Discriminarea este o formă de marginalizare. Aceasta apare când un copil este exclus de prieteni sau colegi, batjocorit sau ignorat.

Aceste fapte se întâmplă atunci când un copil nu este la fel ca ceilalți, are trăsături diferite, se îmbracă sau se comportă aparte, vorbește într-o manieră atipică, este mai timid, își aranjează părul diferit sau arată distinct, fiind mai mic de înălțime sau mai plinuț.

Un copil discriminat se simte trist, furios, neînțeles, fără energie. El se retrage și nu mai îndrăznește să socializeze. Stă singur, se joacă solitar și speră să îl vadă cineva. Se bucură de orice atenție.

Când ne simțim discriminați trebuie să spunem părinților sau profesorilor. Părinții ne ajută să ne descărcăm și găsim soluții la orice problemă am avea. Profesorii ne sunt și ei de ajutor. Ne dau sfaturi și vorbesc cu ceilalți copii. Uneori copiii sunt buni și ascultă, dar de cele mai multe ori se fac că nu aud.

Discriminarea este nocivă, deoarece se ajunge la ceartă și multă suferință. Uneori discriminarea, dacă nu se rezolvă cu părinții sau profesorii, se poate rezolva și la psiholog. Psihologul ne dă sfaturi utile.

Copiii ar trebui să fie mai buni, mai înțelepți, să se gândească unii la alții și să nu îi facă pe cei din jurul lor să sufere. Fiecare copil trebuie acceptat așa cum este el. Cu toții trebuie să ne sprijinim unii pe alții, să ne iubim și să ne respectăm. Nu trebuie să ne jignim sau să vorbim urât între noi.

De exemplu, la începutul anului școlar, o colegă de clasă nu își dorea să fie în grupul ei, dar celelalte fete i-au spus că nu este frumos cum se comportă cu mine și m-au acceptat în grup. În momentul respingerii m-am simțit foarte tristă și părăsită. Îmi venea să plâng. Consider că nimeni nu trebuie să treacă prin astfel de momente, deoarece sunt umilitoare, ne rămân în suflet și sunt întâmplări foarte dureroase.

Cu toții ne naștem egali și așa ar trebui să rămânem de-a lungul vieții. Nimeni nu trebuie discriminat.

EȘTI FRUMOASĂ!

de Ana Popescu, clasa a IX-a F,
prof. coord. Ioana Sandu

Maria este o fată sensibilă. În fiecare dimineață obișnuiește să petreacă mult timp în fața oglinzii, aranjându-se. Maria nu face acest lucru din convingere, ci pentru că vrea să fie considerată frumoasă și pentru a se simți validată de către celelalte fete din anturajul ei.

Este în clasa a IX-a și, de câteva luni, viața ei s-a schimbat. Carla și prietenele ei au început să o poreclească băiețoasa. La început a părut o glumă, dar apoi au început să îi ascundă în ghiozdan bilete cu mesaje urâte. Profesorii nu știu, iar colegii tac mereu deoarece le e teamă să nu devină următoarele victime.

Într-o zi, la ora de dirigenție, doamna dirigintă a deschis discuția despre bullying. Pentru prima dată, Maria a simțit că cineva, în sfârșit, rostea ce trăia ea zi de zi. Maria a început să își scrie povestea ei despre bullying pe un carnețel și s-a înscris la un concurs de literatură. După câteva zile, când s-au afișat rezultatele, Maria nu și-a crezut ochilor: locul 1.

Eseul ei se numea: Ești frumoasă și fără machiaj. În următoarea dimineață, s-a privit în oglindă și zâmbetul i-a venit firesc. Pentru prima dată, Maria a fost mulțumită cu chipul pe care îl vedea și a hotărât să nu mai schimbe nimic la el.

În zilele următoare, fetele din liceu au început, rând pe rând, să renunțe la machiaj și la comentariile răutăcioase. Astfel, prin lucrarea ei și prin exemplul personal, Maria a reușit să schimbe perspectiva altor fete asupra frumuseții.

INTEGRAREA

de Tudor Grozavu, clasa a IX-a F

Prof. coord. Ioana Sandu

Când a ajuns într-un nou oraș și a pășit într-o școală complet străină, Darius s-a simțit ca și cum ar fi intrat într-o lume străină. Era obișnuit cu prietenii lui vechi, cu profesorii care îl știau de mic și cu siguranța pe care ți-o oferă un mediu familiar. Aici însă, totul era nou: oameni, reguli, dinamici, relații. Departate de casă și de tot ce îi era cunoscut, Darius simțea nevoia puternică de a aparține.

La început a sperat ca lumea îl va accepta așa cum e el: un băiat vesel și plin de viață care lumina fețele tuturor. În primele zile totul mergea perfect. Începea să vorbească cu colegii lui și se simțea în largul lui. Odată ce a observat grupul popular din clasă, totul s-a schimbat. A simțit că adevărații lui prieteni sunt acolo. Membrii acelui grup erau admirați, căutați, respectați. Pentru un nou venit, păreau cheia de a nu rămâne singur. Încet-încet, Darius a început să creadă că pentru a fi acceptat de ei nu este destul să fie el însuși. La început, Darius i-a observat de la distanță. Râdeau tare, făceau glume între ei, vorbeau cu ușurință despre lucruri pe care el nu le înțelegea încă. Îi vedea ca pe un simbol al reușitei sociale. Încet în mintea lui s-a născut ideea că, dacă ar fi acceptat de ei, totul s-ar așeza. Nu ar mai simți golul acela apăsător care îi amintea în fiecare clipă că e străin. A început să renunțe treptat la felul lui natural de a fi: la glumele lui jucăușe, la zâmbetul larg, la entuziasmul cu care aborda tot ce era nou. Își înfrâna reacțiile, își controla vocea, își ascundea pasiunile, doar pentru sentimentul de validare de la copiii din grup.

Darius simțea tot mai des o tristețe ciudată, o senzație că își pierde rădăcinile. În timp ce încerca să fie cineva pentru alții, a ajuns să nu mai fie cine era pentru el însuși. În serile liniștite, când își lăsa telefonul deoparte și se așeza pe pat, se întreba: De ce simt că mă pierd? De ce nu mai sunt fericit? Dar în diminețile următoare puneă un zâmbet fals pe buze și continua să joace rolul pe care îl alesese.

Punctul culminant a venit într-o zi obișnuită de școală. În mijlocul unei ore, doi băieți din grup au făcut o glumă răutăcioasă pe seama lui, caricaturizând tocmai acele trăsături pe care el încercase să le ascundă. Râsetele au umplut clasa. Privirea lui Darius s-a oprit asupra celor pe care îi considera prieteni. Aștepta o privire încurajatoare, un gest mic de susținere, un Hai, lăsați-l în pace!. Dar nimic. Cei din grup au râs și ei, ba chiar mai tare. Pentru Darius, acel moment a fost ca o trezire dureroasă. A înțeles, într-o clipă, că oricât s-ar strădui, nu va fi niciodată tratat cu respect într-un loc în care trebuie să-și ascundă identitatea doar ca să fie acceptat. A realizat că și-a pierdut drumul, încercând să urmeze pe alții. Cu timpul, a găsit în el puterea de a se îndepărta de acel grup. A început să se reîntoarcă la pasiunile lui, la glumele lui spontane, la entuziasmul care îl făcea unic. S-a apropiat de colegi care îl acceptau așa cum era, fără condiții și fără măști.

Bibliografie:

<https://www.salvaticopiii.ro/Afla-mai-multe/Noutati/Ce-inseamna-de-fapt-bullying>

<https://www.reginamaria.ro/articole-medicale/sanatatea-copii/bullying-ul-si-efectele-unui-fenomen-distruator>

KARTING GATEWAY TO MOTORSPORTS EXCELLENCE

de Samuel Kara, clasa a XII-a F
prof. coord. Florina Chirvasiu

Karting is my passion. It is where my love for motorsports began and where I continue to learn discipline, focus, and precision. For me, karting is more than a sport. It is the foundation for racing excellence and the first step toward mastering the world of motorsports.

Karting is often regarded as the foundation of motorsport, a thrilling and accessible entry point for racing enthusiasts of all ages. Though small in stature, the go-kart plays a pivotal role in shaping future champions and building a global racing community. This essay will explore karting's history, the technical aspects of kart racing, and its importance as a stepping stone in professional motorsports.

Karting was born in the late 1950s when American race car builder Art Ingels is credited with creating the first go-kart.

Ingels, working for the Kurtis Kraft company in California, constructed a small vehicle using a lawnmower engine, igniting the beginning of what would become a global phenomenon.

This prototype, made of scrap metal and old parts, might have seemed unassuming, but it introduced the concept of low-cost, entry-level racing.

Throughout the 1960s, karting gained popularity in the United States and spread to Europe. By the late 1960s and early 1970s, formal organizations like the International Karting Federation (IKF) and the Commission Internationale de Karting (CIK) were established to standardize karting competitions, rules, and equipment. As karting gained more recognition, professional racing circuits emerged, and karting championships became prominent events worldwide.

While go-karts may seem simple compared to full-size race cars, they are deceptively complex machines that provide an authentic racing experience. Go-karts come in various configurations, but all follow a basic design consisting of a chassis, engine, wheels, and seat. The chassis, typically made of tubular steel, is the framework that holds everything together and must be both lightweight and durable to withstand the rigors of racing.

Karts are powered by two types of engines: four-stroke and two-stroke. Four-stroke engines, commonly found in recreational karts, are less powerful but provide a more stable and reliable performance, making them ideal for beginners. Two-stroke engines, on the other hand, are used in competitive karting and deliver significantly more power, making them faster and more challenging to control. Some high-end racing karts are equipped with direct-drive or electric engines, reflecting advancements in both technology and environmental considerations.

The tires play a critical role in karting performance. Slick tires, used in dry conditions, provide the best grip and allow for high-speed cornering, while wet tires, with deeper treads,

provide the best grip and allow for high-speed cornering, while wet tires, with deeper treads. Karting has long been recognized as the ideal gateway to professional motorsport, and many of today's top racing drivers started their careers in go-karts. The skills developed in karting, such as racecraft, vehicle control, and strategic thinking, translate seamlessly to higher levels of racing, including Formula 3, Formula 2, and ultimately Formula 1.

One of the key advantages of karting is the opportunity to learn race dynamics from a young age. Children as young as five can start racing in specially designed karts, which introduce them to essential racing concepts such as line choice, braking techniques, and overtaking maneuvers. Karting builds a strong foundation for aspiring drivers by teaching them how to handle the pressure of competition, react to changing track conditions, and make split-second decisions.

PASIUNEA SAU O CĂLĂTORIE SPRE SINE

de Andra Maria Constantin, clasa a X-a G
prof. coord. Annemarie Iojă

Importanța pasiunilor în viața noastră

Pasiunile reprezintă un subiect fascinant, care pentru unii poate părea dificil, iar pentru alții ușor de abordat. De multe ori, găsirea propriului drum pare o misiune grea, iar sentimentul că nimic nu ni se potrivește ne poate copleși. Însă, această percepție este una greșită: fiecare persoană poartă în sine un dar sau o calitate specială, care o fac unică.

Provocările descoperirii de sine

Adesea, observăm în jurul nostru oameni implicați în diverse activități extracurriculare, precum studiul limbilor străine sau practicarea sportului și ne întrebăm dacă noi avem vreo pricepere sau pasiune. Aceste întrebări pot naște frustrare și nesiguranță, însă este esențial să ne apreciem mai mult, să recunoaștem că suntem valoroși și să avem curajul de a ne înfrunta propriile temeri.

Curajul – cheia descoperirii pasiunii

Primul pas în descoperirea pasiunii este curajul. Avem nevoie de încredere în noi pentru a depăși orice obstacol. Chiar dacă nu reușim din prima, perseverența și încercările repetate ne vor face să fim mândri de noi.

Depășirea limitelor și consolidarea încrederii reprezintă dovezi ale curajului, care nu este ușor de dobândit, dar este esențial pentru a ne explora potențialul. Fiecare suflet se confruntă cu propriile frici, însă, cu determinare, devenim în fiecare zi o variantă mai bună a noastră.

Pasiunea mea – dansul

Am bucuria să împărtășesc câteva gânduri despre pasiunea mea: dansul. Dansul este unica artă în care noi înșine suntem materia primă. Fiecare mișcare reprezintă un pas spre esența interioară, iar dansul devine astfel o călătorie spre libertate, unde spiritul se eliberează de grijile cotidiene. Pentru mine, dansul este limbajul ascuns al sufletului, locul unde mă regăsesc și care mă motivează să mă autodepășesc, să nu renunț și să lupt pentru ceea ce iubesc.

Concluzie: Curajul de a-ți urma pasiunea

Îmi doresc ca fiecare persoană să-și găsească propriul drum, să aibă încredere în sine, să fie optimistă și să nu se lase doborâtă de obstacole, pentru că în fiecare dintre noi există mereu vântul curajului. Cred cu tărie că pasiunea pe care o investim în ceea ce facem ne transformă atât pe noi, cât și lumea din jurul nostru. Atunci când descoperim ceva ce ne luminează sufletul, nu contează dacă suntem la început sau facem pași mici; important este să perseverăm și să ne urmăm calea cu inima deschisă. Pasiunea, asemenea unei semințe, are nevoie de grijă, răbdare și curaj pentru a înflori.

TÂRGUL DE CRĂCIUN DE LA CRAIOVA

de Alessia Toma, clasa a IX-a F,
prof. coord. Ioana Sandu

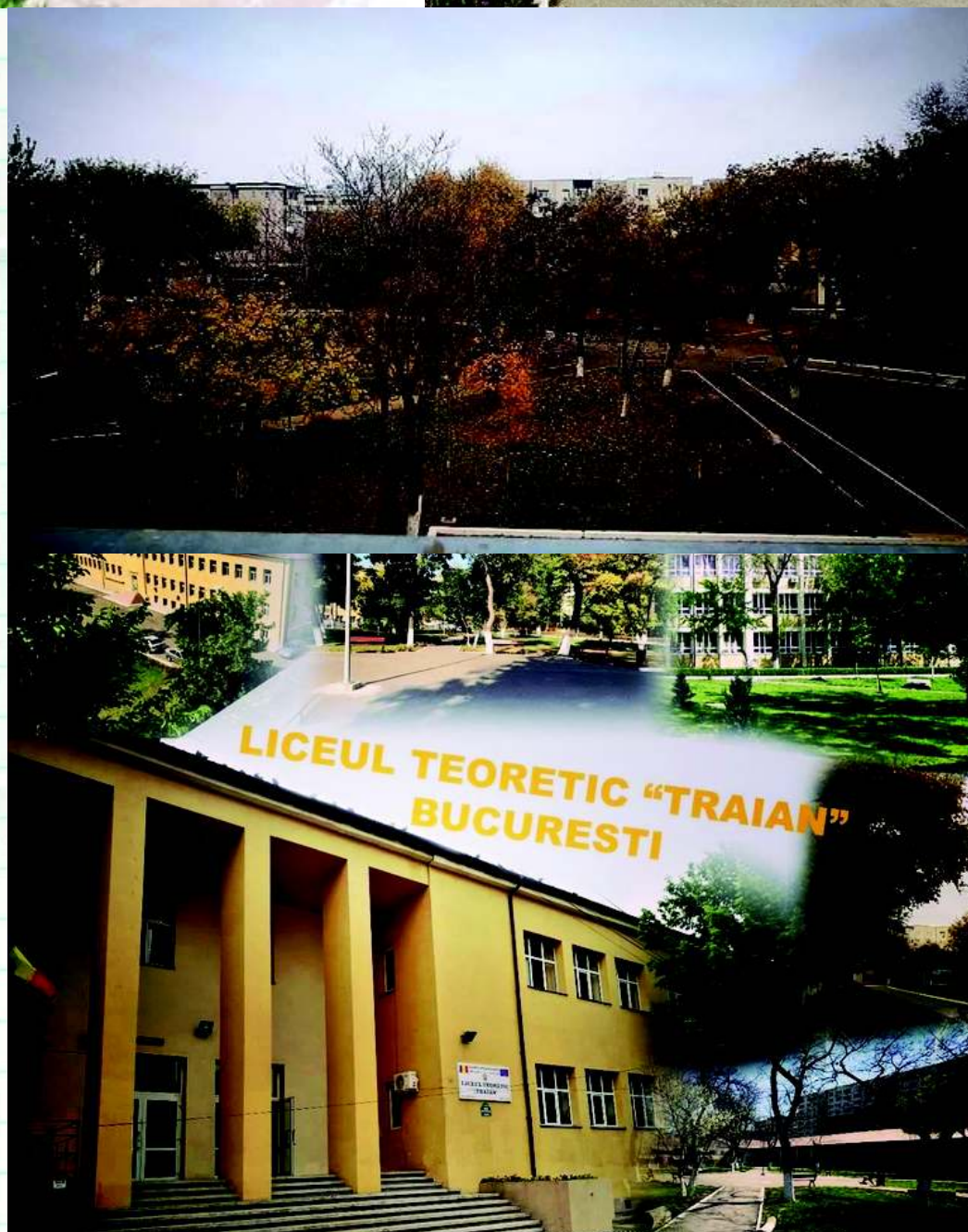

Odată cu apropierea Crăciunului, orașele se umplu de lumină și culoare, iar târgurile de Crăciun se deschid. Dar ce ar fi un oraș fără un târg de Crăciun? Ce ar fi un oraș fără mulțimea de oameni ce se adună la târg pentru a intra în spiritul sărbătorilor? Adevărul este că nu brazi împodobiți, luminițele și decorațiunile tematice creează în totalitate acest spirit al Crăciunului, ci oamenii fac asta. Fie că vorbim despre colindători sau pur și simplu despre bucuria din jurul nostru în această perioadă, noi creăm această atmosferă. Cu ocazia unei excursii cu clasa, am vizitat faimosul Târg de Crăciun de la Craiova.

Târgul de Crăciun de la Craiova face parte dintre cele mai apreciate târguri de Crăciun la nivel internațional. Acesta este amenajat în piața Mihai Viteazul, fiind recunoscut pentru dimensiunea sa și pentru decorațiunile spectaculoase. Mii de luminițe colorate, figurine tematice și brazi împodobiți transformă orașul într-un loc scos din povești. Anul acesta, Târgul de Crăciun a fost construit în jurul temei „Spărgătorul de nuci”, fiind decorat cu personaje și elemente inspirate din celebra poveste.

Cele mai apreciate atracții turistice ale târgului sunt patinoarul și sania zburătoare a lui Moș Crăciun. În jurul orei 18 toți oamenii s-au adunat pentru a o vedea. Mai exact, este un robot ce îl imită pe Moș Crăciun care se plimbă în sania sa deasupra publicului. Din păcate, nu a fost chiar ce ne așteptam să fie. Pe lângă faptul că Moșul a întârziat, ne-a prins și ploaia, iar evenimentul a durat puțin. Totuși a fost frumos, dar mă gândesc că poate dacă nu ploua ar fi fost și mai frumos...

Deși cea mai mare atracție a târgului ne-a dezamăgit oarecum, cu toții ne-am simțit bine în această excursie și cu siguranță nu o vom uita, mai ales fiind prima excursie cu clasa din liceu.

Liceul Teoretic „Traian”